

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΦΑΒΗ - ΚΩΝΣΤ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΕΞ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ Β' ΚΑΙ Γ' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

1939

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΕΞ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΦΑΒΗ — ΚΩΝΣΤ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΚΛΟΓΑΙ

ΕΞ ΑΡΧΑΙΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΔΙΑ ΤΗΝ Β' ΚΑΙ Γ' ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΓΥΜΝΑΣΙΩΝ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
1939

18780

I
ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

Ὁ Αἰσωπος ἔζησε περὶ τὸ 550 πρὸ Χριστοῦ ἦτο δοῦλος τοῦ Ἰάδμονος τοῦ Σαμίου, ἠρέσκετο δὲ νὰ διηγῆται μικροὺς μύθους σκωπτικοὺς καὶ πειρακτικούς, τοὺς ὁποίους ἦ ἔπλαττεν ὁ ἴδιος ἢ ἤκουε παρ' ἄλλων καὶ ἀπεμνημόνευε· διὰ τοῦτο δὲ λέγονται Αἰσώπειοι μῦθοι.

Τὸ γνῶρισμα τῶν Αἰσωπειῶν μύθων εἶναι, ὅτι δι' αὐτῶν προσωποποιῶνται πάντα τὰ δημιουργήματα τῆς φύσεως καὶ ἐμφανίζονται ὡς λαλοῦντα καὶ τὰ ζῷα πάντα καὶ τὰ φυτὰ καὶ τὰ ἄψυχα πράγματα.

Τοιοῦτοι μῦθοι φέρονται καὶ σήμερον εἰς τὸ στόμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ εἴτε κατὰ συνεχῆ προφορικὴν παράδοσιν ἔκτοτε εἴτε ἐκ μεταγενεστέρως συνθέσεως αὐτῶν.

Ι. ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Ἀλώπηξ καὶ βότρυες.

Ἀλώπηξ λιμώττουσα, ὡς ἐθεάσατο ἐπὶ τινος ἀναδενδράδος βότρυς κρεμαμένους, ἠβουλήθη φαγεῖν αὐτούς, ἀλλ' οὐκ ἠδύνατο. Ἀπομακρυνομένη δὲ πρὸς ἑαυτὴν ἔλεγεν· «ὄμφακές εἰσιν».

2. Ὦνος καὶ λεοντῆ.

Ὦνος δορὰν λέοντος ἐνδυθεῖς, λέων ὑπὸ πάντων ἐνομιζέτο καὶ φυγὴ μὲν ἦν ἀνθρώπων, φυγὴ δὲ ποιμνίων. Ὦς δέ, ἀνέμου πνεύσαντος, ἡ δορὰ περιηρέθη, τότε δὴ πάντες, δραμόντες, ξύλοις καὶ ῥοπάλοις αὐτὸν ἔπαιον.

3. Λύκος καὶ λέων.

Λύκος ποτέ, ἀρπάσας πρόβατον ἐκ ποιμνίου, ἐκόμιζεν αὐτὸ εἰς τὴν κοίτην· λέων δὲ αὐτῷ συναντήσας ἀφείλετο τὸ πρόβατον. Ὁ δὲ πόρρω στὰς εἶπεν· «ἀδίκως ἀφείλου τὸ ἐμόν». Ὁ δὲ λέων γελάσας ἔφη· «σοὶ γὰρ δικαίως ὑπὸ φίλου ἐδόθη».

4. Λαγωοὶ καὶ ἀλώπεκες.

Λαγωοὶ ποτε πολεμοῦντες ἀετοῖς παρεκάλουν εἰς συμμαχίαν ἀλώπεκας· αἱ δὲ εἶπον· «ἐβοηθήσαμεν ἂν ὑμῖν, εἰ μὴ ἐγιγνώσκομεν τίνες ἐστὲ καὶ τίσι πολεμεῖτε».

5. Ζεὺς καὶ ὄφις.

Τῷ Διὶ γάμους τελοῦντι, πάντα τὰ ζῶα δῶρα ἐκόμιζεν, ἕκαστον κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν· ὄφις δέ, ῥόδον λαβὼν ἐν τῷ στόματι, ἔρπων ἀνέβαινεν. Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ζεὺς εἶπε· «τῶν ἄλλων πάντων τὰ δῶρα δέχομαι, ἀπὸ δὲ τοῦ σοῦ στόματος οὐδὲν λαμβάνω».

6. Χελώνη καὶ λαγῶς.

Χελώνη καὶ λαγῶς περὶ ταχύτητος ἤριζον· καὶ δὴ τέρματα ὀρίσαντες ἔτρεχον. Ὁ μὲν οὖν λαγῶς, διὰ τὴν ἔμφυτον ταχύτητα ἀμελήσας τοῦ δρόμου, ἐκοιμήθη· ἡ δὲ χελώνη, γινώσκουσα τὴν ἑαυτῆς βραδύτητα, οὐ διέλειπε τρέχουσα καὶ οὕτω, τὸν λαγῶν κοιμώμενον παραδραμοῦσα, εἰς τὰ τέρματα προτέρα ἀφίκετο.

7. Ναυαγός.

Ἄνηρ Ἀθηναῖος μεθ' ἑτέρων τινῶν ἔπλει. Καὶ δὴ, χειμῶνος σφοδροῦ γενομένου, ἡ ναῦς ἀνετράπη· οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες διενήχοντο, ὁ δὲ Ἀθηναῖος, τὴν Ἀθηναῖαν ἐπικαλούμενος, μυρία ἐπηγγέλλετο, εἰ περισωθεῖη. Τῶν νεναυαγηκότων δέ τις παρανηχόμενος εἶπε πρὸς αὐτόν· «ἀλλὰ σὺν Ἀθηναῖ καὶ χεῖρα κίνει».

8. Πῆραι δύο.

Ἀνθρώπων ἕκαστος δύο πῆρας φέρει, τὴν μὲν ἔμπροσθεν, τὴν δὲ ὀπισθεν, γέμει δὲ κακῶν ἑκατέρα· ἀλλ' ἡ μὲν ἔμ-

προσθεν ἀλλοτρίων, ἢ δὲ ὀπισθεν τῶν αὐτοῦ τοῦ φέροντος. Καὶ διὰ τοῦτο οἱ ἄνθρωποι τὰ μὲν ἑαυτῶν κακὰ οὐχ ὀρῶσι, τὰ δὲ ἀλλότρια πάνυ ἀκριβῶς θεῶνται.

9. Κολοῖος καὶ γλαῦξ.

Κάλλους ἀγῶν ἦν τοῖς ὄρνισιν ἐπὶ τινα δὲ ποταμὸν παραγε-
νόμενοι ἀπενίζοντο. Κολοῖος δέ, γιγνώσκων τὴν ἑαυτοῦ δυσ-
μορφίαν, τὰ ἀποπίπτοντα ἀπὸ τῶν ἄλλων ὄρνιθων περὰ συνέ-
λεξε καὶ ἑαυτῷ προσεκόλλησε. Συνέβη οὖν ἐκ τούτου εὐειδέ-
στατον πάντων γενέσθαι. Γλαῦξ δέ, μόνη γνοῦσα τὸ πρᾶγμα,
τὸ ἑαυτῆς πτερόν ἀφηρεῖτο καὶ τοὺς ἄλλους ὄρνιθας ταῦτον
πράττειν ἀνέπειθε. Τῶν μὲν οὖν ὄρνιθων ἕκαστος ἀφείλετο τὸ
ἑαυτοῦ πτερόν, «ὁ δὲ κολοῖος ἦν πάλιν κολοῖος».

10. Κομπαστής.

Ἄνθρωπος τις ἀποδημήσας καὶ πολλὰς περιελθὼν χώρας εἰς
τὴν ἑαυτοῦ ἐπανῆλθεν ἐνταῦθα δὲ ἄλλα τε πολλὰ ἐν διαφόροις
χώραις ἠνδραγαθηκένοι ἐκόμπαζε, καὶ δὴ καὶ ἐν Ῥόδῳ πεπηδη-
κένοι πῆδημα, ὅσον οὐδεὶς δυνατὸς ἂν εἶη πηδήσαι πρὸς ταῦτα
δὲ καὶ μάρτυρας τοὺς ἐκεῖ παρόντας ἔλεγεν ἔχειν. Τῶν δὲ ἀ-
κουόντων τις ὑπολαβὼν ἔφη· «ἀλλ' εἰ ἀληθὲς τοῦτ' ἔστιν, οὐ-
δὲν δεῖ σοι μαρτύρων· ἰδοὺ ἢ Ῥόδος, ἰδοὺ καὶ τὸ πῆδημα».

11. Κόραξ καὶ ἀλώπηξ.

Κόραξ κρέας ἀρπάσας ἐπὶ τινος δένδρου ἐκαθέζετο. Ἀλώ-
πηξ δέ, θεασαμένη αὐτόν, ἐβούλετο τὸ κρέας ἀφελέσθαι· σῆσα
οὖν ἐπῆνει αὐτόν λέγουσα· «ὡς εὐμεγέθης τε καὶ καλὸς εἶ, ὦ
κόραξ· σοὶ μάλιστα πρέπει τῶν ὀρνέων βασιλεύειν καὶ τοῦτο
πάντως ἂν ἐγένετο, εἰ φωνὴν εἶχες». Ὁ δέ, βουλόμενος παρα-

στήσαι αὐτῇ, ὡς καὶ φωνὴν ἔχει, βαλὼν τὸ κρέας μεγάλως ἀνέκραγεν. Ἐκείνη δὲ προσδραμοῦσα καὶ τὸ κρέας ἀρπάσασα ἔφη· «ὦ κόραξ, ἔχεις πάντα, νουν μόνον κτῆσαι».

12. Λέων καὶ ἄρκτος.

Λέων καὶ ἄρκτος, ὁμοῦ νεβρῶ περιτυχόντες, περὶ τούτου ἐμάχοντο καὶ οὐδέτερος ἐνίκα. Ἀπαυδήσαντες δὲ ἐκ τῆς πολλῆς μάχης, κατέκειντο ἐκλελυμένοι. Ἀλώπηξ δὲ περιμοῦσα, ἐπεὶ εἶδεν αὐτοὺς πεπτωκότας καὶ τὸν νεβρὸν ἐν τῷ μέσῳ κείμενον, τοῦτον ἀρπάσασα, ᾤχετο φεύγουσα. Οἱ δέ, μὴ δυνάμενοι ἀναστήναι, εἰ καὶ ἐώρων αὐτήν, εἶπον· «δείλαιοι ἡμεῖς, ὅτι δι' ἀλώπεκα ἐμοχθοῦμεν».

13. Λέων καὶ μῦς.

Λέοντος κοιμωμένου εἰς τὸ στόμα μῦς εἰσῆλθεν· ὁ δέ, ἔξαναστὰς καὶ συλλαβὼν αὐτόν, ἔμελλε καταφαγεῖν. Ὁ δὲ μῦς ἐδεήθη αὐτοῦ μὴ φαγεῖν αὐτόν, λέγων ὅτι, σωθεῖς, ἀξίαν χάριν ἀποδώσει· γελάσας δ' ὁ λέων αὐτὸν ἀπέλυσε. Μετ' οὐ πολὺ, συλληφθεὶς ὁ λέων ὑπὸ τινων κυνηγῶν, κάλῳ ἐδέθη ἐπὶ τινὶ δένδρῳ· τηρικαῦτα ὁ μῦς ἀκούσας αὐτοῦ στένοντος, προσελθὼν τὸν κάλῳ περιέτρωγε καὶ λύσας ἔφη· «σὺ μὲν οὖν τότε μου κατεγέλασας, ὡς μὴ προσδοκῶν παρ' ἐμοῦ ἀμοιβὴν κομιεῖσθαι· νῦν δὲ ἴσθι, ὅτι ἔστι καὶ παρὰ μουσὶ χάρις».

14. Λέων καὶ ἀλώπηξ.

Λέων γηράσας καὶ μὴ δυνάμενος δι' ἀλκῆς ἑαυτῷ τροφήν πορίζειν, ἔγνω δι' ἐπινοίας τοῦτο πράξαι. Καὶ δὴ, παραγενόμενος εἷς τι σπήλαιον καὶ ἐνταῦθα κατακλιθεὶς, προσεποιεῖτο τὸν νοσοῦντα καὶ οὕτω τὰ προσιόντα εἰς ἐπίσκεψιν ζῶα συλ-

λαμβάνων κατήσθιε. Πολλῶν δὲ θηρίων ἀπολομένων, ἀλώπηξ τὸ τέχνασμα αὐτοῦ συνείσα παρεγένετο καὶ σῆσα ἄποθεν τοῦ σπηλαίου, ἐπυνθάνετο αὐτοῦ «πῶς ἔχεις ;» ὁ δὲ εἶπε, «κακῶς», καὶ τὴν αἰτίαν δὲ ἤρετο, δι' ἣν οὐκ εἰσήει· ἀλώπηξ δὲ ἔφη· «ἀλλ' ἔγωγε εἰσήλθον ἄν, εἰ μὴ ἐώρων πολλῶν εἰσιόντων ἴχνη, ἐξιόντος δὲ οὐδενός».

15. Λέων, λύκος καὶ ἀλώπηξ.

Λέων γηράσας ἐνόσει κατακεκλιμένος ἐν ἄνθρω· προσῆσαν δ' ἐπισκεψόμενα τὸν βασιλέα, πλὴν ἀλώπεκος, τᾶλλα ζῷα. Ὁ τοίνυν λύκος, λαβόμενος εὐκαιρίας, κατηγορεῖ τῆς ἀλώπεκος, ὅτι παρ' οὐδὲν τίθεται τὸν πάντων τῶν ζῴων κρατοῦντα καὶ διὰ τοῦτο μὴδ' εἰς ἐπίσκεψιν ἀφίκετο. Ταῦτα τοῦ λύκου λέγοντος, προσῆλθε καὶ ἡ ἀλώπηξ καὶ τῶν τελευταίων τοῦ λύκου λόγων ἠκροάσατο.

Ὁ μὲν οὖν λέων κατ' αὐτῆς ἐβρυχᾶτο· ἡ δ', ἀπολογίας καιρὸν αἰτήσασα, ἔφη· «καὶ τίς σε τῶν προσελθόντων ὠφέλησεν, ὅσον ἐγώ ; πανταχόσε γὰρ περινοστήσασα θεραπείαν ὑπὲρ σοῦ παρ' ἱατροῦ ἐζήτησα καὶ ἔμαθον». Τοῦ δὲ λέοντος τὴν θεραπείαν εἰπεῖν κελεύσαντος, φησὶν· «ἦν λύκον ἐκδείρης καὶ τὴν αὐτοῦ δορὰν θερμὴν ἀμφιέση». Καὶ τοῦ λύκου αὐτίκα νεκροῦ κειμένου, γελῶσα εἶπεν· «οὐ χρὴ τὸν δεσπότην πρὸς δυσμένειαν παρακινεῖν, ἀλλὰ πρὸς εὐμένειαν».

16. Γεωργοῦ παῖδες.

Γεωργοῦ παῖδες πρὸς ἀλλήλους ἤριζον· ὁ δὲ πατήρ, καίπερ πολλὰ παραινῶν, οὐκ ἠδύνατο πείσαι αὐτοὺς ὁμοφρονεῖν· διὸ ἔγνω παραδείγματι πρὸς τοῦτο χρῆσασθαι.

Ἐκέλευσεν οὖν αὐτοὺς ῥάβδων δέσμην κομίσει. Τῶν δὲ τὸ προσταχθὲν ποιησάντων, τὸ μὲν πρῶτον ἔδωκεν αὐτοῖς ἀθρόας τὰς ῥάβδους καὶ ἐκέλευσε θραύειν· οἱ δὲ οὐκ ἠδύναντο. Ἔπειτα λύσας τὴν δέσμην ἀνὰ μίαν αὐτοῖς ῥάβδον ἐδίδου· οἱ δὲ ῥαδίως ἔθραυον αὐτάς. Τότε οὖν ἔφη ὁ πατήρ· «ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς, ὦ παῖδες, ἐὰν μὲν ὁμοφρονῆτε, ἀχείρωτοι τοῖς ἐχθροῖς ἔσεσθε, ἐὰν δὲ ἐρίζητε ἀλλήλοις, εὐάλωτοι».

17. Ὀδοιπόροι καὶ πλάτανος.

Ὀδοιπόροι δύο θέρους ὄρα περὶ μεσημβρίαν ὑπὸ καύματος ἐτρύχοντο. Ὡς δὲ ἐθεάσαντο πλάτανον, ὑπὸ ταύτην ἦλθον καὶ ἐν τῇ σκιᾷ κατακλιθέντες ἀνεπαύοντο. Ἀναβλέψαντες δὲ εἰς τὴν πλάτανον ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους, ὡς ἄκαρπον καὶ ἀνωφελὲς ἀνθρώποις ἐστὶ τοῦτο τὸ δένδρον. Ἡ δὲ ὑπολαβοῦσα ἔφη· «ὦ ἀχάριστοι, ἔτι τῆς ἐξ ἐμοῦ εὐεργεσίας ἀπολαύοντες ἄκαρπὸν με καὶ ἀνωφελῆ ἀποκαλεῖτε ;»

18. Παῖς ψεύστης.

Παιδίον πρόβατα νέμον τοὺς ἀγρότας πολλάκις ἐπεκαλεῖτο λέγον· «βοηθεῖτε! ἔρχεται λύκος». Οἱ δὲ ἀγρόται τρέχοντες εὐρισκον τοῦτον οὐκ ἀληθεύοντα. Μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ λύκου προσελθόντος καὶ τοῦ παιδὸς βοῶντος· «δεῦτε, λύκος!» οὐκέτι τις ἐπίστευε προσδραμεῖν αὐτῷ καὶ βοηθῆσαι. Ὁ δὲ λύκος, εὐρῶν ἄδειαν, τὴν ποιμνὴν πᾶσαν διέφθειρεν εὐκόλως.

19. Ὀδοιπόροι καὶ ἄρκτος.

Δύο φίλοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἐβάδιζον. Ἀρκτου δὲ αὐτοῖς ἐπιφανείσης, ὁ μὲν εἰς φθάσας ἀνέβη ἐπὶ τι δένδρον καὶ ἐνταῦθα ἐκρύπτετο, ὁ δ' ἕτερος πεσὼν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους ἑαυτὸν νεκρὸν

προσεποιεῖτο. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἄρκτος προσήνεγκεν αὐτῷ τὸ ῥύγχος καὶ περιωσφραίνεται, τὰς ἀναπνοὰς συνεχίει· φασὶ γὰρ νεκροῦ μὴ ἄπτεσθαι τὸ ζῶον. Ἀπαλλαγείσης δὲ τῆς ἄρκτου, ὁ ἀπὸ τοῦ δένδρου καταβάς ἐπυθάνετο τοῦ ἐτέρου, τί αὕτη πρὸς τὸ οὕς εἰρήκει. Ὁ δὲ εἶπε· «Τοῦ λοιποῦ τοιοῦτοις μὴ συνοδοιορεῖν φίλοις, οἳ ἐν κινδύνοις οὐ παραμένουσιν».

II
ΕΚ ΤΗΣ
ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Ὁ Ἀπολλόδωρος ἦτο Ἀθηναῖος, ἔζησε δὲ κατὰ τὸν δεύτερον μετὰ Χριστὸν αἰῶνα καὶ ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Γραμματικοῦ.

Οἱ Γραμματικοί, οἱ ὁποῖοι ἀνεφάνησαν ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἦσαν διδάσκαλοι ἀνωτέρων φιλολογικῶν μαθημάτων καὶ ὄχι γραμματικῆς μόνον, θὰ ἦτο δὲ δυνατόν νὰ παραβληθοῦν πρὸς καθηγητὰς τῆς φιλολογίας ἐν τοῖς πανεπιστημίοις.

Τοιοῦτος ἦτο καὶ ὁ Ἀπολλόδωρος. Τὸ βιβλίον του περιέχει συνοπτικῶς τὰς μυθικὰς παραδόσεις τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων περὶ γενέσεως τῶν θεῶν, περὶ τῶν ἡρώων καὶ περὶ τῶν πρώτων ἀνθρώπων, ἐχρησίμευε δὲ ὡς ἀνάγνωσμα τῶν μαθητῶν ἐν τοῖς σχολείοις.

Τὸ βιβλίον τοῦτο δὲν διεσώθη ὁλόκληρον, ὠνομάσθη δὲ Βιβλίον Ἡέκη, διότι ἀτετελεῖτο τρόπον τινὰ ἀπὸ πολλὰ μικρότερα βιβλία.

II. ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Α'. ΕΚ ΤΗΣ ΘΕΟΓΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ

1. Οὐρανὸς καὶ Γῆ.

1. Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντὸς ἐδυνάστευσε κόσμου. Λαβῶν δὲ γυναῖκα Γῆν, ἐτέκνωσε πρώτους τοὺς ἐκατόγχειρας προσαγορευθέντας, Βριάρεων, Γύην καὶ Κόττων, οἱ μεγέθει τε καὶ δυνάμει ἀνυπέρβλητοι ἐγένοντο.

2. Μετὰ τούτους δὲ τίθει αὐτῷ ἡ Γῆ τοὺς Κύκλωπας, Ἄργην, Στερόπην καὶ Βρόντην. Ἄλλα τούτους μὲν Οὐρανὸς ἔδησε καὶ εἰς Τάρταρον ἔρριψε· τόπος δ' οὗτος ἐρεβώδης ἐστὶν ἐν Ἄδου, τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἀπέχων διάστημα, ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ.

3. Τεκνοῖ δὲ αὖθις ἐκ Γῆς Οὐρανὸς παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσαγορευθέντας, Ὠκεανόν, Κοῖον, Ὑπερίονα, Κρεῖιον, Ἴαπετὸν καὶ νεώτατον ἀπάντων Κρόνον· θυγατέρας δὲ τὰς κληθείσας Τιτανίδας, Τηθύν, Ῥέα, Θέμιν, Μνημοσύνην, Φοίβην, Διώνην καὶ Θείαν.

2. Κρόνος και 'Ρέα.

4. 'Αγανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρταρον ῥιφθέντων παιδῶν, πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι τῷ πατρί. Οἱ δὲ ἐπιτίθενται καὶ καταβάλλουσι τὸν πατέρα. Ἐκβαλόντες δὲ τοῦτον τῆς ἀρχῆς, τοὺς τε καταταρταρωθέντας ἀνήγαγον ἀδελφοὺς καὶ τὴν ἀρχὴν Κρόνον παρέδοσαν.

5. Ὁ δὲ τούτους μὲν, τοὺς Κύκλωπας, ἐν τῷ Ταρτάρῳ πάλιν καθεῖρξε, τὴν δὲ ἀδελφὴν 'Ρεάν γυναῖκα ἔλαβε· θεμιτὸν γὰρ ἦν. Ἐπειδὴ δὲ Γῆ τε καὶ Οὐρανὸς προέλεγον αὐτῷ ὑπὸ παιδὸς ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεθῆσθαι, κατέπινε τὰ γεννώμενα τέκνα. Καὶ πρώτην μὲν γεννηθεῖσαν Ἔστιαν κατέπιεν, ἔπειτα Δήμητρα καὶ Ἥραν, μεθ' ἃς Πλούτωνα καὶ Ποσειδῶνα.

3. Γέννησις τοῦ Διός.

6. Ὁργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις 'Ρέα παραγίγνεται εἰς Κρήτην, ὅτε τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγχανε, τίκει δὲ αὐτὸν ἐν ἄντρῳ τῆς Δίκτης. Καὶ τοῦτον δίδωσι τρέφεσθαι Κούρησι καὶ ταῖς νύμφαις Ἀδραστεῖα τε καὶ Ἴδη.

7. Αὗται μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι, οἱ δὲ Κούρητες ἔνοπλοι ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ἐὰν δὲ λίθον σπαργανώσασα ἔδωκε καταπιεῖν ὡς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

4. Ζεὺς καὶ τιτανομαχία.

8. Ἐπεὶ δὲ Ζεὺς ἐγένετο τέλειος, δίδωσι Κρόνον καταπιεῖν φάρμακον, ὑφ' οὗ ἐκεῖνος ἀναγκασθεὶς ἔξεμει πρῶτον

μὲν τὸν λίθον, ἔπειτα δὲ τοὺς παῖδας, οὓς κατέπιε. Μετὰ τούτων ὁ Ζεὺς τὸν πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐξήνεγκε πόλεμον.

9. Μαχομένων δὲ αὐτῶν ἑνιαυτοὺς δέκα, ἡ Γῆ προεῖπε τῷ Διὶ νίκη, ἂν τοὺς καταταρταρωθέντας ἔχῃ συμμάχους· ὁ δὲ ἔλυσε τούτους. Κύκλωπες οὖν τότε, Διὶ μὲν διδόασι βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ κυνέην, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν. Οἱ δέ, τούτοις ὀπλισθέντες, κρατοῦσι Τιτάνων καὶ καθειρῶσαν αὐτοὺς ἐν τῷ Ταρτάρῳ. Αὐτοὶ δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ λαγχάνει Ζεὺς μὲν τὴν ἐν τῷ οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν τῇ θαλάσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν Ἄδου.

5. Γιγαντομαχία.

10. Γῆ δέ, περὶ Τιτάνων ἀγανακτοῦσα, τίκτει Γίγαντας, ὄντας μεγέθει μὲν σωματίων ἀνυπερβλήτους, δυνάμει δὲ ἀκαταγωνίστους. Ἠκόντιζον δ' οὔτοι εἰς οὐρανὸν πέτρας καὶ δρυὲς ἡμμένας. Διέφερον δὲ πάντων Πορφυρίων καὶ Ἀλκυονεύς. Τοῖς δὲ θεοῖς λόγιον ἦν, ὑπὸ θεῶν μὲν μηδένα τῶν Γιγάντων ἀπολεῖσθαι, συμμαχοῦντος δὲ θνητοῦ τινός, τελευτήσιν.

11. Ζεὺς οὖν Ἡρακλέα σύμμαχον δι' Ἀθηνᾶς ἐπεκαλέσατο. Κάκεινος πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἀλκυονέα, ὃς οὕτως ἐτελεύτα. Πορφυρίων δὲ Ἡρακλεῖ κατὰ τὴν μάχην ἐφόρμησε, Διὸς δὲ κεραυνώσαντος, ἐτελεύτα καὶ οὗτος. Καὶ τοὺς ἄλλους δὲ κερανοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθειρεν.

6. Προμηθεύς.

12. Προμηθεὺς δὲ ὁ Ἰαπετοῦ, ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους πλάσας, ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ λάθρᾳ Διὸς ἐν νάρθηκι κρύψας. Ὡς δὲ τοῦτο ἤσθητο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἠφαίστῳ ἐν

τῷ Κανκάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλωσαί· τοῦτο δὲ Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. Ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προμηθεὺς διὰ πολλῶν ἐτῶν ἐδέδετο· καθ' ἑκάστην δὲ ἡμέραν ἀετὸς ἐπιπετόμενος τοὺς λοβοὺς ἐνέμετο τοῦ ἥπατος, ἀξανομένου διὰ νυκτός.

13. Καὶ Προμηθεὺς μὲν τοῦ κλαπέντος πυρὸς δίκην ἔτινε ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ἔλυσεν. Προμηθέως δὲ παῖς Δευκαλίων ἐγένετο. Οὗτος, βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων, γυναῖκα ἄγεται Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν πρώτην γυναῖκα θεοὶ ἔπλασαν.

7. Δευκαλίων καὶ κατακλυσμός.

14. Ἐπεὶ δὲ ἀφανίσει Ζεὺς τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ἠθέλησεν, ὑποθεμένου Προμηθέως, Δευκαλίων λάρνακα ἐτεκτῆνατο καί, τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη.

15. Ζεὺς δέ, πολὺν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας, τὰ πλείιστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφθαρεῖναι πάντας ἀνθρώπους. Δευκαλίων δέ, ἐν τῇ λάρνακι διὰ τοῦ ὕδατος φερόμενος ἐφ' ἡμέρας καὶ νύκτας ἐννέα, τῷ Παρνασσῷ ὄρει προσίσχει κάκει, τῶν ὄμβρων παῦλαν λαβόντων, ἐκβάς θύει Διὶ φυξίῳ.

16. Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν ἐπέτρεψεν αἰρεῖσθαι ὅ,τι βούλεται· ὁ δὲ αἰρεῖται ἀνθρώπους γενέσθαι. Καὶ Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς ἔβαλλον αἶροντες λίθους Δευκαλίων τε καὶ Πύρρα, καὶ οὓς μὲν ἔβαλε Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς δὲ Πύρρα, γυναῖκες.

8. Ἕλληνες.

17. Γίνονται δὲ Πύρρος καὶ Δευκαλίωνος παῖδες Ἕλληνα μὲν πρῶτος, δεύτερος δὲ Ἀμφικτύων, θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια. Ἕλληνος δὲ καὶ νύμφης Ὀρσηίδος γίνονται Δῶρος, Εὐῦθος καὶ Αἴολος. Αὐτὸς μὲν οὖν τοὺς τέως Γραικοὺς καλουμένους Ἕλληνας ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσε, τοῖς δὲ παισὶν ἐμέρισε τὴν χώραν· καὶ Εὐῦθος μὲν, λαβὼν τὴν Πελοπόννησον, ἐκ Κρεούσης ἐγέννησεν Ἀχαιὸν καὶ Ἴωνα, ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλοῦνται· Δῶρος δέ, τὴν πέραν Πελοποννήσου χώραν λαβὼν, τοὺς κατοίκους ἀφ' ἑαυτοῦ Δωριεῖς ἐκάλεσεν· Αἴολος δέ, βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων, τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς προσηγόρευσεν.

9. Ἡ Δημήτηρ ἐν Ἐλευσίνι.

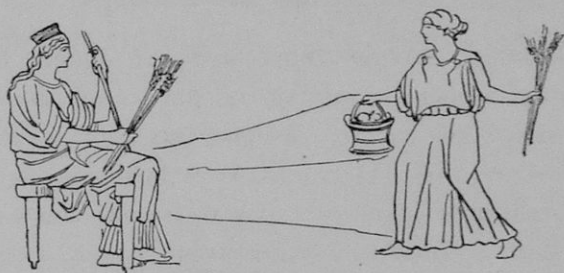
18. Πλούτων, Περσεφόνην γυναῖκα λαβεῖν βουλόμενος, ἤρπασεν αὐτὴν κρύφα. Δημήτηρ δὲ μετὰ λαμπάδων νυκτὸς τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζητοῦσα περιήει. Μαθοῦσα δὲ παρ' Ἑρμιονέων, ὅτι Πλάτων αὐτὴν ἤρπασεν, ὠργίσθη τοῖς θεοῖς καὶ κατέλιπεν οὐρανόν· εἰκασθεῖσα δὲ γυναικί, ἦκεν εἰς Ἐλευσίνα. Καὶ πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον ἐκάθισε πέτραν, ἔπειτα δὲ πρὸς Κελεὸν ἦλθε, τὸν βασιλεύοντα τότε Ἐλευσινίων.

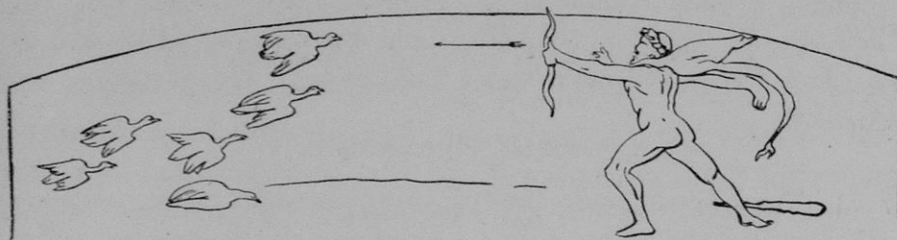
19. Ὄντος δὲ τῆ τοῦ Κελεοῦ γυναικὶ Μεταναίρα παιδίου, τοῦτο ἢ Δημήτηρ παραλαβοῦσα ἔτρεφε. Βουλομένη δὲ αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι, τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατετίθει τὸ βρέφος καὶ περιήρει τὰς θνητὰς σάρκας αὐτοῦ.

20. Καθ' ἡμέραν δὲ παραδόξως αὐξανομένου τοῦ Δημοφῶντος (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ παιδί), ἐπετήρησεν ἢ Μετά-

νεια. Καταλαβοῦσα δὲ εἰς πῦρ ὑπὸ τῆς Δήμητρος ἐμβεβλημένον τὸ βρέφος, ἀνεβόησεν. Δι' ὅπερ τὸ μὲν βρέφος ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀνηλώθη, ἡ δὲ θεὰ ἑαυτὴν ἐξέφηγεν.

21. Τριπολέμῳ δὲ τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν Μετανείρας παίδων, δίφρον κατασκευάσασα πτηνῶν δρακόντων, τὸν πυρὸν ἔδωκεν ἡ Δημήτηρ, ἧ τὴν ὅλην οἰκουμένην, δι' οὐρανοῦ φερόμενος, κατέσπειρεν.

Β'. ΗΡΑΚΛΗΣ

1. Γέννησις Ἡρακλέους. Πρῶτα κατορθώματα.

1. Ἀμφιτρύωνος καὶ Ἀλκμήνης ἐγένετο Ἡρακλῆς, ὃς διὰ τὰ ὑπὲρ ἄνθρωπον ἔργα Διὸς ἐνομιζέτο γενέσθαι. Ὀκταμηνιαίος παῖς ὢν δύο δράκοντος ὑπερμεγέθεις ἐπὶ τὴν εὐνὴν αὐτοῦ ἐλθόντας, ἄγχων ἑκατέρω τῶν χειρῶν, αὐτοὺς διέφθειρεν.

Αὐξηθέντα δὲ τὸν παῖδα Ἀμφιτρύων ἐπεμψεν εἰς τὰ βουκόλια· κάκει τρεφόμενος μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ πάντων διέφερεν. Οὐκ ἠστόχει δὲ οὔτε τοξεύων οὔτε ἀκοντίζων.

Ἐδιδάχθη δὲ Ἡρακλῆς καὶ ἀρματηλατεῖν καὶ παλαίειν καὶ ὄπλομαχεῖν καὶ κιθαροφδεῖν.

2. Ἐν δὲ τοῖς βουκολίοις ὀκτωκαιδεκαέτης ὢν, τὸν Κιθαιρώνιον ἀνεῖλε λέοντα· οὗτος γὰρ ὀρμώμενος ἀπὸ Κιθαιρώνας τὰς Ἀμφιτρύωνος ἔφθειρε βοῦς. Τὴν δὲ δορὰν τοῦ λέοντος Ἡρακλῆς ἠμφιέσατο.

Ἀνακάμπτων δὲ ἀπὸ τῆς θήρας, Θηβαίοις ἐβοήθησε μαχομένοις κατὰ τῶν Μινυῶν, οἳ παρὰ Θηβαίων δασμὸν κατ' ἔτος ἑκατὸν βοῦς ἠξίου. Καὶ τοὺς μὲν Μινύας Ἡρακλῆς πολεμαρχῶν ἐτρέψατο, τὸν δὲ δασμὸν διπλοῦν ἠνάγκασεν αὐτοὺς

Θηβαίοις φέρειν. Λαμβάνει δὲ Ἡρακλῆς παρὰ Κρέοντος τοῦ βασιλέως ἀριστεῖον τὴν πρεσβυτάτην θυγατέρα Μεγάραν, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς, Θηρίμαχος, Κρεοντιάδης καὶ Δηικόων.

2. Μανία Ἡρακλέους.

3. Μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μινύας μάχην συνέβη αὐτῷ μανῆναι· οὗ ἕνεκα καὶ τοὺς παῖδας, οὓς ἐκ Μεγάρων εἶχεν, εἰς πῦρ ἐνέβαλε καὶ τὴν Μεγάραν δὲ αὐτὴν ἐφόνευσεν· διό, καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγὴν, εἰς Δελφοὺς παραγίγνεται καὶ πυνθάνεται τοῦ θεοῦ, ποῦ κατοικήσῃ. Ἡ δὲ Πυθία κατοικεῖν αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι, Εὐρουσθεῖ λατρεύοντα ἕτη δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄθλους δέκα ἐπιτελεῖν· καὶ οὕτως ἔφη, τῶν ἄθλων συντελεσθέντων, ἀθάνατον αὐτὸν ἔσεσθαι.

Ταῦτα ἀκούσας Ἡρακλῆς, εἰς Τίρυνθα ἦλθε καὶ τὰ προστασόμενα ὑπ' Εὐρουσθέως ἐτέλει.

3. Νεμεαῖος λέων.

4. Πρῶτον οὖν ἐπέταξεν αὐτῷ Εὐρουσθεὺς τοῦ Νεμεαίου λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν. Εἰς Νεμέαν δὲ ἀφικόμενος καὶ τὸν λέοντα ζητήσας ἐτόξευσεν· ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτροπον ὄντα, ῥόπαλον αὐτὸς ἔτεμεν, ὃ ἀνατεινόμενος ἐδίωκε. Φυγόντος δὲ τοῦ λέοντος εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον, τὴν ἐτέραν ἀπωκοδόμησεν εἴσοδον, διὰ δὲ τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ· κατασχὼν δὲ αὐτὸ καὶ περιθεὶς τὴν χεῖρα τῷ τραχήλῳ, ἦγγεν ἕως διέφθειρε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων εἰς Μυκῆνας ἐκόμισε.

4. Λερναία ὕδρα.

5. Δεύτερον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν ὕδραν κτεῖναι. Αὕτη δέ, ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἔλει ἐκτραφεῖσα, ἐξέβαι-

νεν εἰς τὸ πεδίον καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ τὴν χώραν διέφθει-
 ρεν. Εἶχε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθες σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἑννέα,
 τὰς μὲν ὀκτὼ θνητάς, τὴν δὲ μέσην ἀθάνατον. Ἐπιβάς οὖν ἄρ-
 ματος, ἡνιοχοῦντος Ἰολάου, παρεγένετο εἰς τὴν Λέρνην. Καὶ
 τοὺς μὲν ἵππους ἔστησε, τὴν δὲ ὕδραν, εὐρών παρὰ τὰς πηγὰς
 τῆς Ἀμυμώνης ἐν τῷ φωλεῷ αὐτῆς, ἔβαλλε βέλεσι πεπυρωμέ-
 νοις καὶ οὕτως ἠνάγκασεν αὐτὴν ἐξελθεῖν.

6. Ὁ δὲ τῷ ῥοπάλῳ τὰς κεφαλὰς κόπτων οὐδὲν ἀνύτειν ἠδύ-
 νατο· μῖα γὰρ κοπτομένης κεφαλῆς, δύο ἀνεφύοντο. Διὸ ἐπε-
 καλέσατο βοηθὸν τὸν Ἰόλαον, ὃς μέρος τι ἐμπρόσας τῆς ἐγ-
 γύς ὕλης, τοῖς δαλοῖς ἐπέκαιεν τὰς ἀνατολὰς τῶν κεφαλῶν
 καὶ οὕτως ἐκώλυεν αὐτὰς ἀναφύεσθαι. Τὴν ἀθάνατον δὲ ἀπο-
 κόψας, κατώρυξε καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν. Ἐπειτα δέ, τὸ
 σῶμα τῆς ὕδρας ἀνασχίσας, τῇ χολῇ τοὺς ὀιστοὺς ἔβαψε· ἰὸς
 γὰρ δεινὸς ἡ χολῇ τῆς ὕδρας ἦν. Εὐρυσθεὺς δὲ οὐ κατηρίθμη-
 σε τοῦτον τὸν ἄθλον ἐν τοῖς δέκα· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ μετὰ
 Ἰολάου τῆς ὕδρας περιεγένετο.

5. Ἡ χρυσόκερος ἔλαφος.

7. Τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν χρυσόκερον ἔλαφον
 εἰς Μυκίνας ζῶσαν ἐνεγκεῖν· ἦν δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰνόῃ, τῆς
 Ἀρτέμιδος ἱερά. Διὸ, βουλόμενος Ἡρακλῆς μῆτε ἀνελεῖν αὐ-
 τὴν μῆτε τρωῶσαι, ἐδίωξεν ὅλον ἐνιαυτόν. Καμοῦσαν δὲ τὴν ἔ-
 λαφον τῇ διώξει καὶ τὸν ποταμὸν Λάδωνα διαβαίνειν μέλλου-
 σαν συνέλαβε καί, θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐκόμισε ζῶσαν εἰς
 Μυκίνας.

6. Ἐρυμάνθιος κάπρος.

8. Τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρυμάνθιον κά-
 προν ζῶντα κομίζεῖν· ταῦτο δὲ τὸ θηρίον ἠδίκει τὴν Ψωφίδα,

ὀρμώμενον ἐξ ὄρους, ὃ καλοῦσιν Ἐρύμανθον. Παραγενόμενος δὲ Ἡρακλῆς ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θήραν, ἐδίωξεν αὐτὸν ἐκ τινος λόχμης εἰς χιόνα πολλὴν καὶ ἐμβροχίσας ἐκόμισεν εἰς Μυκήνας.

7. Ἡ κόπρος τῶν βοσκημάτων τοῦ Αὐγείου.

9. Πέμπτον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τῶν Αὐγείου βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐκφορῆσαι τὴν κόπρον. Ἦν δὲ ὁ Αὐγείας βασιλεὺς τῆς Ἡλίδος, πολλὰς δ' εἶχε βοσκημάτων ποιίνας, αἷ, ἐν τῇ αὐτῇ αὐλῇ διὰ μακρῶν ἐτῶν σημαζόμεναι, κόπρον ἀμύθητον ἐπεσώρευσαν. Τοῦτῳ προσελθὼν Ἡρακλῆς τὴν μὲν Εὐρυσθέως ἐπιταγὴν οὐκ ἐδήλωσεν, ἔφθασε δὲ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν κόπρον ἐκφορῆσειν, εἰ δώσει αὐτῷ τὴν δεκάτην τῶν βοσκημάτων. Αὐγείας δὲ ἀπιστῶν ὑπισχνεῖται.

10. Ἡρακλῆς οὖν τῆς τε αὐλῆς τὸν θεμέλιον ἐξέβαλε καὶ τοὺς ποταμοὺς Ἀλφειὸν καὶ Πηνειὸν σύνεγγυς ῥέοντας παρωχέτευσεν ἔκρουν δὲ δι' ἄλλης ἐξόδου ἐποίησε. Καὶ ἡ μὲν κόπρος ἐξηνέχθη τοῦ χώρου· μαθὼν δὲ Αὐγείας, ὅτι κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθέως τοῦτο ἐπιτετέλεσται, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδου. Καὶ Εὐρυσθεὺς δὲ οὐδὲ τοῦτον τὸν ἄθλον ἐν τοῖς δέκα προσεδέξατο, λέγων ἐπὶ μισθῷ πεπερᾶχθαι.

8. Στυμφαλίδες ὄρνιθες.

11. Ἐκτον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας ἐκδιῶξαι· ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ, πόλει τῆς Ἀρκαδίας, Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη πολλῇ συνηρεφῆς ὕλη, ἔνθα ὄρνιθες ἐτρέφοντο μυρίαί. Ἀμηχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους, πῶς ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιθας ἐκβάλῃ, χαλκᾷ κρόταλα δίδωσιν αὐτῷ Ἀθη-

νᾶ παρὰ Ἡφαιστού λαβοῦσα. Ταῦτα οὖν κρούων ἐπί τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου τὰς ὄρνιθας ἐφόβει· αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι μετὰ δέους ἀνεπέτοντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτόξευσεν αὐτάς.

9. Ὁ Κρῆς ταῦρος.

12. Ἐβδομον ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τὸν Κρῆτα ἀγαγεῖν ταῦρον· οὗτος δ' ἦν ὁ ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος Μίνω ἐκ τῆς θαλάσσης ἀναδοθείς, ὅτε θύσειν Ποσειδῶνι Μίνως εἶπε τὸ φανερὸν ἐκ τῆς θαλάσσης. Θεασάμενος δὲ τοῦ ταύρου τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος, τοῦτον μὲν εἰς τὰ βουκόλια ἔπεμψεν, ἄλλον δὲ ἔθυσσε Ποσειδῶνι· ἐφ' οἷς ὀργισθεὶς ὁ θεὸς ἠγγρίωσε τὸν ταῦρον.

Ἐπὶ τοῦτον παραγενόμενος εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς συνέλαβε καὶ πρὸς Εὐρυσθέα κομίσας ἔδειξεν, ἔπειτα δὲ εἶασεν αὐτὸν ἄφετον. Ὁ δέ, πλανηθεὶς εἰς Σπάρτην τε καὶ Ἀρκαδίαν ἅπασαν, διέβη τὸν Ἴσθμὸν καὶ εἰς Μαραθῶνα ἀφικόμενος τοὺς ἐγχωρίους διελυμαίνεται.

10. Αἱ Διομήδους ἵπποι.

13. Ὀγδοὸν ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ Θρακῆς ἵππους κομίζειν· ἦν δὲ οὗτος βασιλεὺς Βιστόνων, ἔθνους Θρακικοῦ μαχιμωτάτου, εἶχε δὲ ἵππους ἀνθρωποφάγους. Πλεύσας οὖν μετὰ τῶν ἐκουσίως συνεπομένων καὶ βιυσάμενος τοὺς ἐπὶ ταῖς φάτναις τῶν ἵπων, ἤγαγεν αὐτάς ἐπὶ τὴν θάλασσαν.

14. Τῶν δὲ Βιστόνων σὺν ὅπλοις ἐπιβοηθούτων, τὰς μὲν ἵππους παρέδωκεν Ἀβδήρω φυλάσσειν, αὐτὸς δὲ πρὸς τοὺς Βίστονας ἀγωνισάμενος τὸν μὲν Διομήδην ἀπέκτεινε, τοὺς δὲ

λοιπούς ἠνάγκασε φεύγειν. Καὶ τὸν μὲν Ἔβδηρον αἱ ἵπποι ἐφόνευσαν, Ἡρακλῆς δέ, κτίσας πόλιν Ἔβδηρα παρὰ τὸν τάφον αὐτοῦ, τὰς ἵππους Εὐρυσθεῖ ἐκόμισεν. Ἀφέντος δὲ αὐτὰς Εὐρυσθέως, εἰς τὸ ὄρος Ὀλυμπον ἔφυγον, ἔνθα ὑπὸ τῶν θηρίων ἀπώλοντο.

11. Ὁ ζωστήρ τῆς Ἴππολύτης.

15. Ἐνατον ἄθλον Ἡρακλεῖ ἐπέταξε ζωστήρα κομίζειν τὸν Ἴππολύτης. Αὕτη δὲ ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ κατόικουν περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμόν· ἦσαν δὲ αἱ Ἀμαζόνες ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον· ἦσκουν γὰρ ἀνδρεῖαν. Εἶχε δὲ Ἴππολύτη τὸν Ἄρως ζωστήρα, σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἀπασῶν. Ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστήρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο, λαβεῖν αὐτὸν ἐπιθυμούσης τῆς Εὐρυσθέως θυγατρὸς Ἀδμήτης.

16. Παραλαβὼν οὖν ἐθελοντὰς συμμάχους μιᾷ νηὶ κατέπλευσεν εἰς Θεμισκύραν. Ἐνταῦθα παραγενομένη πρὸς αὐτὸν Ἴππολύτη, καί, τίνος χάριν ἦκοι, πυθομένη, δώσειν τὸν ζωστήρα ὑπέσχετο.

Οἰόμενοι δὲ αἱ Ἀμαζόνες, ὅτι τὴν βασιλίδα ἤρπαζον οἱ προσελθόντες ξένοι, μεθ' ὄπλων ἐπὶ τὴν ναῦν κατέθεον. Ὡς δὲ εἶδεν αὐτὰς ὠπλισμένας Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν μὲν Ἴππολύτην ἀποκτείνει καὶ τὸν ζωστήρα ἀφαιρεῖται, τὰς δὲ λοιπὰς ἐτρέψατο. Κομίσας δὲ τὸν ζωστήρα εἰς Μυκίνας ἔδωκεν Εὐρυσθεῖ.

12. Αἱ βόες τοῦ Γηρυόνου.

17. Δέκατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Γηρυόνου βοῦς ἕξ Ἐρυθείας κομίζειν. Ἐρύθεια δ' ἦν νῆσος Ὠκεανοῦ πλησίον κειμένη· ἐνταῦθα κατόικει Γηρυόνης, ὃς εἶχε φοινικᾶς βοῦς· τού-

των δὲ ἦν βουκόλος Εὐρυτίων, φύλαξ δὲ Ὀρθος, ὃς ἦν δικέφαλος. Πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὰς Γηρυόνης βοῦς διὰ τῆς Εὐρώπης, ἄγρια ζῶα πολλὰ φονεύσας, Λιβύης ἐπέβη· ἔστησε δὲ σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων Εὐρώπης καὶ Λιβύης ἀντιστοίχους δύο στήλας.

18. Παραγενόμενος εἰς Ἐρύθειαν ἐν ὄρει Ἄθαντι αὐλί-
ζεται· αἰσθόμενος δ' ὁ κύων, ἐπ' αὐτὸν ὀρμαῖ· ὁ δὲ καὶ τοῦτον
τῷ ῥοπάλῳ παίει καὶ τὸν βουκόλον Εὐρυτίωνα, τῷ κνὴ βοη-
θοῦντα, ἀπέκτεινε. Γηρυόνης δὲ πυθόμενος τὸ γεγονός, κατέλα-
βε τὸν Ἡρακλέα τὰς βοῦς ἀπάγοντα καὶ συμπλακεῖς αὐτῷ ἀ-
πέθανεν. Ἡρακλῆς δὲ τὰς βοῦς Εὐρυσθεῖ ἐκόμισεν, ἃς οὗτος
ἔθυσεν Ἡρα.

13. Τὰ χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων.

19. Τελεσθέντων δὲ τῶν ἄθλων τούτων ἐν μηνὶ καὶ ἔτε-
σιν ὀκτώ, Εὐρυσθεὺς οὐ προσεδέξατο τὸν τε τῶν Αὐγείου βο-
σκημάτων καὶ τὸν τῆς ὕδρας· διὸ ἐνδέκατον ἐπέταξεν ἄθλον,
παρ' Ἑσπερίδων χρυσᾶ μῆλα κομίζειν. Ταῦτα δὲ ἦν, οὐχ ὥς
τινες εἶπον ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ἐν Ὑπερβορείοις παρ' Ἀτλαντι-
ἐφύλαττε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος, κεφαλὰς ἔχων ἑκατόν
μετὰ τούτου δὲ Ἑσπερίδες ἐφύλαττον, Αἴγλη, Ἐρύθεια, Ἑ-
σπερία καὶ Ἀρέθουσα. Ὡς οὖν Ἡρακλῆς εἰς Ὑπερβορείους
πρὸς Ἀτλαντα ἦκεν, ἔπεισεν αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα πορεύεσθαι,
αὐτὸς δὲ τὸν πόλον ἐδέξατο.

20. Ἄτλας δέ, δρεψάμενος παρ' Ἑσπερίδων τρία μῆλα,
ἦκε πρὸς Ἡρακλέα· καὶ τὰ μὲν μῆλα αὐτὸς φησι κομεῖν Εὐ-
ρυσθεῖ, τὸν δ' οὐρανὸν ἐκέλευσεν ἐκείνον ἀνεχεῖν ἀντ' αὐτοῦ.
Ὁ δὲ Ἡρακλῆς οὐκ ἀρνεῖται μὲν, ἀλλὰ δεῖται αὐτοῦ δέξα-

σθαι τὸν οὐρανόν, ἕως ἂν σπεῖραν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ποιήσῃται. Τοῦτο ἀκούσας Ἄτλας, ἐπὶ γῆς κατέθηκε τὰ μῆλα καὶ τὸν οὐρανὸν ἐδέξατο. Οὕτω δ' Ἡρακλῆς δόλω ἔλαβε τὰ μῆλα καὶ ἐκόμισεν Εὐρουσθεῖ.

14. Ὁ Κέρβερος.

21. Δωδέκατον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομίζειν. Εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νότου παντοίων εἶχεν ὄφρων κεφαλὰς. Παραγενόμενος οὖν εἰς Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς εἰς Ἄδου καταβάσεως τὸ στόμιον ἦν, διὰ τούτου κατέβη.

22. Ὅτε δὲ Κέρβερον παρὰ Πλούτωνος ἦται, ἐπέτρεψε Πλούτων ἄγειν χωρὶς, ὃν εἶχεν, ὄπλων κρατήσαντα. Ὁ δέ, εὐρὼν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις, συλλαμβάνει καὶ περιβαλὼν τῷ τραχήλῳ τὰς χεῖρας, οὐκ ἐπαύετο συνέχων καὶ ἄγχων τὸ θηρίον, καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος, ἕως ἔπεισεν. Οὕτως οὖν συνέχων τὸν Κέρβερον ἦκεν εἰς Μυκίνας· δείξας δὲ Εὐρουσθεῖ, πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἄδου.

15. Ἡρακλῆς καὶ Δηιάνειρα.

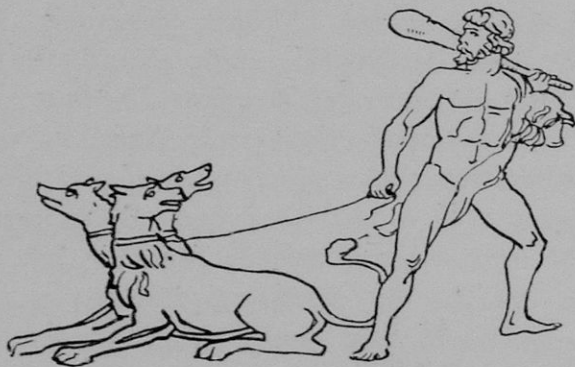
23. Μετὰ δὲ τοὺς ἄθλους Ἡρακλῆς παραγενόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηιάνειραν ἐμνηστεύετο· διαπαλαίσας δὲ ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶν, εἰκασμένον ταύρω, ἀπέσπασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων. Καὶ τὴν μὲν Δηιάνειραν γυναῖκα ἄγεται, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος ἀπολαμβάνει, δοὺς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας.

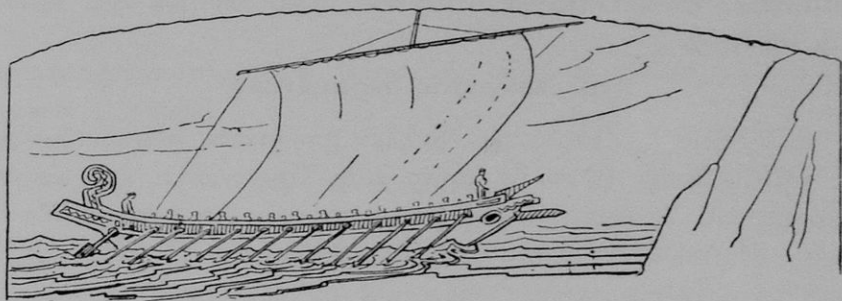
Ἀμάλθεια δὲ κέρας εἶχε ταύρου· τοῦτο δὲ δύναμιν εἶχε

τοσαύτην, ὥστε βρωτὸν ἢ ποτόν, ὅπερ εὖξαιτό τις, παρέχειν ἄφθονον.

16. Θάνατος Ἡρακλέους.

24. Ὅτε δὲ Ἡρακλῆς ἔμελλεν ἀποθανεῖν, παραγενόμενος εἰς Οἶτην ὄρος (ἔστι δὲ τοῦτο τῶν Τραχινίων), ἐκεῖ πυρὰν ἐποίησε καὶ ἐπιβάς αὐτῆς ἐκέλευσε τοὺς παρεστῶτας ὑφάπτειν. Μηδενὸς δὲ τοῦτο πράττειν ἐθέλοντος, Ποίας, παριῶν κατὰ ζήτησιν ποιμνίων, ὑφῆψε καὶ τὸ τόξον παρ' Ἡρακλέους δῶρον ἔλαβε. Καιομένης δὲ τῆς πυρᾶς, λέγεται νέφος γενέσθαι καὶ μετὰ βροντῆς αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀναπέμψαι.

Γ'. ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

1. Ἴνώ ἐπιβουλεύει τῷ Φριξῷ καὶ τῇ Ἑλλῃ.

1. Τῶν Αἰόλου παίδων Ἀθάμας Βοιωτίας ἐδυνάστευε. Γίνονται δ' αὐτῷ ἐκ Νεφέλης παῖς μὲν Φριξὸς, θυγάτηρ δὲ Ἑλλῃ. Ἐγκαταλιπὼν δὲ Νεφέλην Ἀθάμας ἄγεται γυναῖκα τὴν Ἴνώ· ἢ ἐπιβουλεύουσα τοῖς Νεφέλης τέκνοις ἔπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν φρύγειν, ὃν οἱ ἑαυτῶν ἄνδρες ἔμελλον σπεῖρειν· αἱ δὲ κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἔπραττον.

2. Γῆ δὲ πεφρυγμένους πυρούς δεχομένη οὐκ ἐβλάστανε· διὸ πέμπων Ἀθάμας εἰς Δελφούς, ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας. Ἴνώ δὲ τοὺς πεμφθέντας ἀνέπεισε λέγειν, ὡς εἴη κεχρησμένον παύσεσθαι τὴν ἀφορίαν, ἐὰν σφαγῇ Διὶ ὁ Φριξὸς. Τοῦτο ἀκούσας Ἀθάμας, ἀναγκασόμενος ὑπὸ τῶν κατοίκων, ἐπὶ τῷ βωμῷ ἤγαγε Φριξόν. Νεφέλη δὲ ἀνήρπασε τὸν υἱὸν καί, παρ' Ἑρμοῦ λαβοῦσα χρυσόμαλλον κριόν, ἔδωκεν αὐτῷ τε καὶ τῇ θυγατρὶ, ὑφ' οὗ δι' οὐρανοῦ ὑπὲρ γῆν καὶ θάλασσαν ἐφέροντο.

2. Φρῖξος ἀφικνεῖται εἰς Κόλχους.

3. Ὡς δὲ ἐγένοντο κατὰ τὴν μεταξὺ κειμένην θάλασσαν Σιγείου καὶ Χερρονήσου, ὤλισθεν ἡ Ἑλλη καὶ εἰς τὸν θυθὸν ἀπώλετο· ἀπ' ἐκείνης δὲ Ἑλλησποντος ἐκλήθη ἡ θάλασσα. Φρῖξος δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὃν Αἰήτης ἐβασίλευεν. Οὗτος αὐτὸν ὑποδέχεται καὶ μίαν τῶν θυγατέρων, Χαλκιόπην, δίδωσιν· ὁ δὲ τὸν χρυσόμαλλον κριὸν Διὶ θύει φυξίῳ, τὸ δὲ τούτου δέρας Αἰήτη δωρεῖται· ἐκεῖνος δ' αὐτὸ δροῦτὶ ἐν Ἄρρεως ἄλσει περιάπτει. Φρῖξου δὲ καὶ Χαλκιόπης ἐγένοντο παῖδες ἄλλοι τε καὶ Ἄργος.

3. Πελίας πέμπει Ἰάσονα ἐπὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρας.

4. Τοῦτο τὸ δέρας ληψόμενος πέμπεται Ἰάσων ὁ Αἴσωνος διὰ τήνδε τὴν αἰτίαν. Τῆς Ἰωλκοῦ Πελίας ἐβασίλευεν. ὃ μαντευομένῳ περὶ τῆς βασιλείας ἔχρησεν ὁ θεὸς τὸν μονοσάνδαλον φυλάξασθαι. Τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἠγνόει Πελίας ὅ,τι δηλοίη ὁ χρησμός, ὕστερον δὲ αὐτὸν ἔγνω. Τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Ποσειδῶνι θυσίαν, ἄλλους τε πολλοὺς καὶ τὸν Ἰάσονα μετεπέμψατο. Ὁ δέ, κατὰ γεωργίαν ἐν τοῖς ἀγροῖς διατελῶν, ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν διαβαίνων δὲ τὸν ποταμὸν Ἄναυρον, ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπολέσας ἐν τῷ ῥεῖθρῳ πέδιλον.

5. Θεασάμενος δ' αὐτὸν ὁ Πελίας καὶ τοῦ χρησμοῦ ἀναμνησθεῖς, κατέμαθε τοῦτον ὄντα, ὃν δέοι φυλάξασθαι. Προσελθὼν δὲ ἠρώτα τὸν Ἰάσονα, τί ἂν ἐποίησεν ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ πρὸς τινος φονευθῆσθαι τῶν πολιτῶν. Ὁ δὲ «τὸ χρυσόμαλλον δέρας», ἔφη, «προσέταπτον ἂν φέρειν». Τοῦτο Πελίας ἀκούσας, εὐθύς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτόν.

4. Ἰάσων παρασκευάζεται πρὸς ἀπόπλουν.

6. Ἐπὶ τοῦτο οὖν πεμπόμενος Ἰάσων, ἄργον ἐπεκαλέσατο τὸν Φρίξου κάκεινος, Ἀθηναῖς ὑποθεμένης, πεντηκόντορον ναῦν κατεσκευάσασε, τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ κατασκευάσαντος Ἀργώ. Ὡς δὲ ἡ ναῦς κατεσκευάσθη, ἐπυνθάνετο τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ πλοῦ· ὁ δὲ πλεῖν ἐπέτρεψεν αὐτῷ συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος. Οἱ δὲ συναθροισθέντες ἦσαν οἷδε· Ὀρφεύς, Ζήτης καὶ Κάλαις, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, Πηλεύς, Ἡρακλῆς, Θησεύς, Ἀμφιάραος, ἄργος καὶ ἄλλοι, ὅτι περ ἄνθος ἀνδραγαθίας.

5. Ὁ μάντις Φινεύς ἀπαλλάσσεται τῶν Ἀρπυιῶν.

7. Οὗτοι, ναυαχοῦντος τοῦ Ἰάσονος, ἀναχθέντες προσίσχουσι Λήμνω· ἀπὸ Λήμνου προσίσχουσι Μυσίᾳ. Ἐντεῦθεν ἀναχθέντες κατανῶσιν εἰς τὴν τῆς Θράκης Σαλμυδησόν, ἔνθα ἔκει Φινεύς, μάντις τυφλός· τυφλωθῆναι δὲ φασιν αὐτὸν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προέλεγεν ἀνθρώποις τὰ μέλλοντα. Ἐπεψαν δ' αὐτῷ καὶ τὰς Ἀρπυίας οἱ θεοί· περωταὶ δ' ἦσαν αὗται· ὁπότε δὲ τῷ Φινεῖ παρατιθεῖτο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καταπετόμεναι, τὰ μὲν πλείονα τῶν ἐδεσμάτων ἀνήραζον, ὀλίγα δὲ ὁσμῆς ἀνάπλεα κατέλειπον.

8. Βουλομένοις δὲ τοῖς Ἀργωναύταις περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν, διδάξιν ἔφη, τῶν Ἀρπυιῶν αὐτὸν ἐὰν ἀπαλλάξωσιν. Οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμάτων πλήρη· αἱ Ἀρπυιαὶ δ' ἐξαίφνης σὺν βοῇ καταπετόμεναι, τὴν τροφὴν ἤραζον. Θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες Ζήτης καὶ Κάλαις, ὄντες περωτοί, σπασάμενοι τὰ ξίφη δι' ἀέρος ἐδίωκον. Διωκομένων δὲ τῶν Ἀρπυιῶν, ἡ μὲν εἰς τὸν Τίγρητα ποταμὸν τῆς Πελοπον-

νήσου ἐμπίπτει, ἡ δὲ περὶ τὰς Στροφάδας νήσους καὶ οὕτως ἀπώλοντο.

6. Ἡ Ἀργὼ διαπλέει τὸν πόρον τῶν συμπληγάδων πετρῶν.

9. Ἀπαλλαγεῖς οὖν τῶν Ἀρπυιῶν ὁ Φινεὺς ἐμήνυσε τὸν πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις καὶ περὶ τῶν συμπληγάδων ἐδίδαξε πετρῶν ἦσαν δὲ ὑπερμεγέθεις αὐταί, συγκρουόμεναι δ' ἀλλήλαις ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίας τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. Εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφεῖναι πελειάδα διὰ τῶν πετρῶν καὶ ταύτην, ἐὰν μὲν ἴδωσι σωθεῖσαν, διαπλεῖν, ἐὰν δὲ ἀπολομένην, μὴ διαπλεῖν.

10. Ταῦτα ἀκούσαντες ἀνήγοντο, καὶ ὡς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφιαῖσιν ἐκ τῆς πρῶρας πελειάδα· τῆς δὲ διαπετομένης, τὰ ἄκρα τῆς οὐράς ἢ σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπέκοψεν. Ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας, μετ' εἰρεσίας εὐτόνου διῆλθον, τὰ ἄκρα δὲ τῶν ἀφλάστων τῆς νεῶς περικόπησαν. Αἱ μὲν οὖν συμπληγάδες ἔκτοτε ἔστησαν.

7. Ὁ Ἰάσων βοηθούμενος ὑπὸ τῆς Μηδείας λαμβάνει τὸ δέρας.

11. Παραπλεύσαντες δὲ Θερμώδοντα, ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἦλθον· οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστίν. Ὁρμισαμένων οὖν ἐνταῦθα, ἦκε πρὸς Αἰήτην Ἰάσων καί, τὰ ἐπιταχθέντα ὑπὸ Πελίου λέγων, παρεκάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ. Ὁ δὲ δώσειν ὑπέσχετο. ἐὰν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος ζεύξῃ. Ἦσαν δὲ παρ' αὐτῷ ἄγριοι ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἡφαίστου, οἳ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στόματος ἐφύσων.

12. Τούτους τῷ Ἰάσωνι ζεύξαντι ἐπέτασσε σπείρειν δράκοντος ὀδόντας. Ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, πῶς ἂν δύναιτο τοὺς ταύρους ζεῦξαι, Μήδεια, ἡ τοῦ Αἰήτου θυγάτηρ, κρύφα τοῦ πατρὸς συνεργήσειν αὐτῷ πρὸς τὴν ζεῦξιν τῶν ταύρων ἐπηγγείλατο καὶ τὸ δέρας ἐγχειριεῖν, ἐὰν ὁμόση ἔξωσιν αὐτὴν γυναῖκα καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπάξωσιν.

13. Ὁμόσαντος δὲ τοῦ Ἰάσονος, φάρμακον δίδωσιν αὐτῷ (ἦν γὰρ φαρμακεύτρια ἡ Μήδεια), ᾧ χρισθέντα ἔφη πρὸς μίαν ἡμέραν μήτε ὑπὸ πυρὸς ἀδικήσεσθαι μήτε ὑπὸ σιδήρου. Ἐδήλωσε δ' αὐτῷ, ὅτι σπαρέντων τῶν ὀδόντων, ἐκ γῆς ἄνδρες μέλλουσιν ἀναδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν καθωπλισμένοι· ἐπειδὴν δὲ τούτους ἀθρόους θεάσεται, ἔλεγε βάλλειν εἰς μέσον λίθους ἄπωθεν, ὅταν δὲ ἐκ τούτου μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε ἀποκτείνειν αὐτούς.

14. Ἰάσων δὲ τοῦτο ἀκούσας καὶ χρισθεὶς τῷ φαρμάκῳ, παρεγένετο εἰς τὸ τοῦ νεῶ ἄλσος, ἐμάστευσε τοὺς ταύρους καὶ αὐτούς, σὺν πολλῷ πυρὶ ὀρμήσαντας, ἔξευξε. Σπείραντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας, ἀνεδύοντο ἐκ τῆς γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι· ὁ δὲ ὅπου πλείονας ἑώρα, βάλλων ἀφανῶς λίθους, αὐτούς μαχομένους πρὸς ἀλλήλους ἀνήρει.

15. Καίπερ ζευχθέντων τῶν ταύρων, Αἰήτης οὐκ ἐδίδου τὸ δέρας, ἐβούλετο δὲ τὴν Ἀργῶ καταφλέξαι καὶ ἀποκτείνειν τοὺς πλεύσαντας. Φθάσασα δὲ Μήδεια τὸν Ἰάσωνα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἤγαγεν· ἐνταῦθα τὸν φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσαντες τοῖς φαρμάκοις, ἔλαβον τὸ δέρας καὶ ἐπὶ τὴν Ἀργῶ παρεγένοντο. Οἱ δὲ Ἀργοναῦται νυκτὸς μετὰ ταύτης ἀνήχθησαν καὶ εἰς Ἴωλκὸν πολλὰ πλανηθέντες κατέπλευσαν.

III

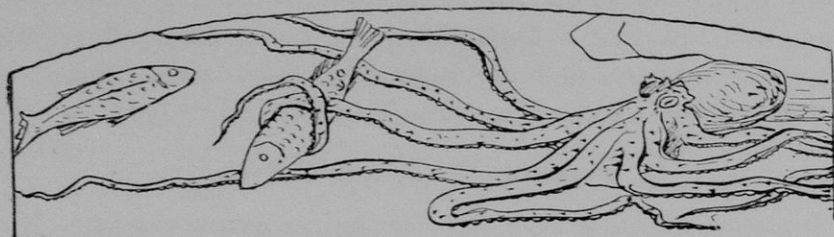
ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

Ὁ Αἰλιανὸς ἦτο Ῥωμαῖος τὴν ἐθνικότητα· ἐγεννήθη δὲ ἐν Πραι-
νέστῳ τῆς μέσης Ἰταλίας. Τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐξέμαθεν, ὡς
ἐπραίτων τότε πάντες οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβουν ἀνωτέραν παιδείαν
Ῥωμαῖοι, καὶ ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ σοφιστοῦ· ἤκμασε δὲ περὶ τὸ
225 μετὰ Χριστόν.

Οἱ σοφισταὶ καθ' ὅλην τὴν ἀρχαιότητα ἦσαν διδάσκαλοι ἀνωτέ-
ρων ἐπιστημονικῶν μαθημάτων, οἷον φυσικῶν, μαθηματικῶν, φιλολο-
γικῶν καὶ ἰδίᾳ τῆς ῥητορικῆς· θὰ ἦτο δὲ δυνατόν νὰ παραβληθοῦν πρὸς
τοὺς σημερινὸς καθηγητὰς τῶν πανεπιστημίων.

Τοιοῦτος ἦτο καὶ ὁ Αἰλιανός, καθηγητὴς τῆς Ἑλληνικῆς γλώσ-
σης, διδάσκων αὐτὴν εἰς τοὺς Ῥωμαίους. Φαίνεται δὲ ὅτι τὸ βιβλίον
τοῦ Ποικίλης Ἱστορίας συνετάχθη ὑπ' αὐτοῦ ὡς ἀνάγνωσμα ἰδίᾳ χάριν
τῶν μαθητῶν του, ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς προπαρασκευὴ εἰς τὴν ἀνάγνω-
σιν κλασικῶν συγγραφέων, ὡς χρησιμεύει καὶ τὸ παρὸν βιβλίον.

Τὰ περιεχόμενα τῆς Ποικίλης Ἱστορίας, εἶναι πράγματι
ποικίλον· περιέχει μικρὰ διηγημάτια περὶ ἀνθρώπων καὶ ζώων, ὅσα
θὰ ἔκαμνον ἐντόπως εἰς τοὺς ἀναγνώστας καὶ θὰ ἔτερον αὐτούς·
παρέλαβε δὲ αὐτὰ ὁ Αἰλιανὸς ἀπὸ ἐκτενέστερα συγγράμματα ἄλλων
συγγραφέων.

III. ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

1. Ἀρταξέρξης καὶ Ὠμίσης.

Ῥοιὰν μεγίστην ἐπὶ λίκνου Ὠμίσης ὁ Πέρσης τῷ βασιλεῖ Ἀρταξέρξει προσεκόμισε. Τὸ μέγεθος τῆς ῥοιάς θαυμάσας ὁ βασιλεὺς λέγει: «Ἐκ ποίου παραδείσου λαβὼν φέρεις μοι τὸ δῶρον τοῦτο;» Τοῦ δὲ εἰπόντος, ὅτι οἴκοθεν καὶ ἐκ τῆς ἑαυτοῦ περὶ τὴν γεωργίαν ἐπιμελείας, ὑπερήσθη.

Καὶ δῶρα μὲν βασιλικὰ αὐτῷ ἔπεμψεν ὁ Ἀρταξέρξης. ἐπεῖπε δέ· «Νῆ τὸν Μίθραν ὁ ἀνὴρ οὗτος δυνήσεται καὶ πόλιν ἐκ μικρᾶς μεγάλην ποιῆσαι».

2. Θράσυλλος ὁ Αἰξωνεὺς.

Θράσυλλος ὁ Αἰξωνεὺς παράδοξον καὶ καινὴν ἐνόησε μανίαν. Ἀπολιπὼν γὰρ τὸ ἄστυ καὶ κατελθὼν εἰς τὸν Πειραιᾶ, τὰ πλοῖα τὰ καταίροντα πάντα καὶ τὰ ἀπαίροντα ἑαυτοῦ ἐνόμιζεν εἶναι καὶ ἀπεγράφετο αὐτὰ· ὑπερέχαιρε δὲ τοῖς περισφωζομένοις καὶ εἰσιούσιν εἰς τὸν λιμένα.

Ἐκ Σικελίας δὲ ἐπανελθὼν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, παρέδωκεν

αὐτὸν ἰατρῷ ἰάσασθαι· καὶ ἀπήλλαξεν αὐτὸν τῆς νόσου. Ἐμέμητο δὲ πολλάκις ὁ Θράσυλλος τῆς ἐν τῇ μανίᾳ διατριβῆς καὶ ἔλεγε μηδέποτε ἡσθῆναι τοσοῦτον, ὅσον τότε ἦδετο ἐπὶ ταῖς ἀλλοτρίαις ναυσὶν ἀποσφζομέναις.

3. Φερενίκη Ὀλύμπια θεᾶται.

Φερενίκη τὸν υἱὸν ἤγεν εἰς Ὀλυμπίαν ἀγωνιούμενον. Κωλύοντων δὲ αὐτὴν τῶν Ἑλλανοδικῶν τὸν ἀγῶνα θεάσασθαι, παρελθοῦσα ἐδικαιολογήσατο, πατέρα μὲν Ὀλυμπιονίκην ἔχειν καὶ τρεῖς ἀδελφοὺς Ὀλυμπιονίκας, αὐτὴ δὲ παῖδα Ὀλυμπίων ἀγωνιστὴν. Ταῦτα εἰποῦσα ἐξενίκησε τὸν νόμον, ὃς εἶργε τῆς θεᾶς τὰς γυναῖκας καὶ ἐθεάσατο Ὀλύμπια ἢ Φερενίκη.

4. Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι.

Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι ἐν πενίᾳ διέζων παρὰ πάντα τὸν βίον· οἷον Ἀριστείδης ὁ Λυσιμάχου, ἀνὴρ πολλὰ μὲν ἐν πολέμῳ κατορθώσας καὶ τοὺς φόρους τοῖς Ἑλλησι τάξας. Ἄλλ' οὗτός γε ὁ τοιοῦτος οὐδ' ἐντάφια ἑαυτῷ κατέλιπεν ἱκανά.

Καὶ Φωκίων δὲ πένης ἦν. Ἀλεξάνδρου δὲ πέμψαντος αὐτῷ τάλαντα ἑκατόν, ἠρώτα· «διὰ τίνα αἰτίαν ἐμοὶ δίδωσιν;» Ὡς δ' εἶπον, ὅτι μόνον αὐτὸν ἠγεῖται Ἀθηναίων καλὸν κάγαθόν· «οὐκοῦν», ἔφη, «ἑασάτω με τοιοῦτον εἶναι».

Καὶ Ἐπαμεινώνδας ὁ Πολύμνιδος πένης ἦν. Δανεισάμενος γὰρ παρὰ τινος τῶν πολιτῶν πεντήκοντα δραχμάς, ἐφόδιον, εἰς Πελοπόννησον ἐστράτευσεν.

5. Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες.

Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες, ὅσαι ἐπυθνάνοντο τοὺς παῖδας αὐτῶν ἐν τῇ μάχῃ κεῖσθαι, ἀφικνοῦντο εἰς τὸ στρατόπεδον καὶ

τὰ τραύματα αὐτῶν ἐπεσκόπουν, τά τε ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὀπισθεν.

Καὶ εἰ μὲν πλείω ἦν τὰ ἔμπροσθεν, αὐταὶ γαυρούμεναι καὶ σεμνὸν ὀρῶσαι τοὺς παῖδας εἰς τοὺς πατρώους ἔφερον τάφους. Εἰ δὲ ἄλλως εἶχε τὰ τραύματα, τότε δὴ αἰδούμεναι καὶ θρηνοῦσαι ἢ κατέλειπον τοὺς νεκροὺς ἐν τῷ πολυανδρῷ θάψαι ἢ λάθρα εἰς τοὺς οἰκίους τάφους ἐκόμιζον αὐτούς.

6. Κρητῶν νόμος.

Κρηῆτες τοὺς παῖδας μανθάνειν τοὺς νόμους ἐκέλευον μετὰ τινος μελωδίας, ἵνα ἔκ τε τῆς μουσικῆς ψυχαγωγῶνται καὶ εὐκολώτερον αὐτοὺς τῇ μνήμῃ διαλαμβάνωσι. Δεύτερον δὲ μάθημα ἔταξαν τοὺς τῶν θεῶν ὕμνους μανθάνειν. Τρίτον δὲ τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἐγκώμια.

7. Λακωνικοὶ νόμοι.

Νόμος ἐστὶ τοῖς Σπαρτιάταις τὸν παρασχόμενον υἱὸς τρεῖς, ἀτέλειαν ἔχειν στρατείας, τὸν δὲ τέσσαρας, πασῶν τῶν λειτουργιῶν ἀφεῖσθαι.

Ἔτι δὲ οὐκ ἔξην ἀνδρῶν Λάκωνι οὐδὲ σκυλευσαι τὸν πολέμιον. Οἱ δὲ καλῶς ἀγωνισάμενοι καὶ ἀποθανόντες θάλλοις ἐστεφανοῦντο καὶ δι' ἐπαίνων ἤγοντο πρὸς ταφήν· οἱ δὲ τελείως ἀριστεύσαντες καὶ φοινικίδος αὐτοῖς ἐπιβληθείσης ἐθάπτοντο.

8. Νόμος Ἀττικός.

Νόμος οὗτος Ἀττικός: Ὅς ἂν ἀτάφῳ περιτύχη σῶματι ἀνθρώπου, πάντως ἐπιβάλλειν αὐτῷ γῆν· θάπτειν δὲ τοὺς νεκροὺς πρὸς δυσμᾶς βλέποντας.

Καὶ τοῦτο δὲ ἦν φυλαττόμενον παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις Βοῦν ἀρότην καὶ ὑπὸ ζυγὸν πονήσαντα, μηδὲ τοῦτον θύειν ὅτι καὶ οὗτος εἶη ἄν γεωργὸς καὶ τῶν ἐν ἀνθρώποις καμάτων κοινωνός.

9. Αἰνείου εὐσεβεία.

Ὅτε ἐάλω τὸ Ἴλιον, οἰκτίραντες οἱ Ἀχαιοὶ τὰς τῶν ἀλισκομένων τύχας, τοῦτο ἐκήρυξαν ἕκαστον τῶν ἐλευθέρων, ἐν ὅ,τι βούλοιτο τῶν ἑαυτοῦ κτημάτων λαβόντα, ἀπιέναι.

Ὁ οὖν Αἰνείας τῶν μὲν ἄλλων πάντων ἠμέλησε, τοὺς πατρῷους δὲ θεοὺς ἔλαβε καὶ τούτους βαστάζων ἀπεχώρει. Ἡσθέντες δὲ ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς εὐσεβείᾳ οἱ Ἀχαιοὶ καὶ δεύτερον αὐτῷ κτῆμα λαβεῖν συνεχώρησαν. Ὁ δέ, τὸν πατέρα σφόδρα γεγηρακότα ἀναθέμενος τοῖς ὄμοις, ἐκόμιζεν.

Ὑπερεκπλαγέντες οὖν ἐπὶ τούτῳ οἱ Ἀχαιοί, πάντα αὐτῷ τὰ οἰκεῖα κτήματα συνεχώρησαν λαβεῖν, ἀποδεικνύοντες οὕτως, ὅτι πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς καὶ οἱ φύσει πολέμοι ἡμεροὶ γίνονται.

10. Τίτορμος καὶ Μίλων.

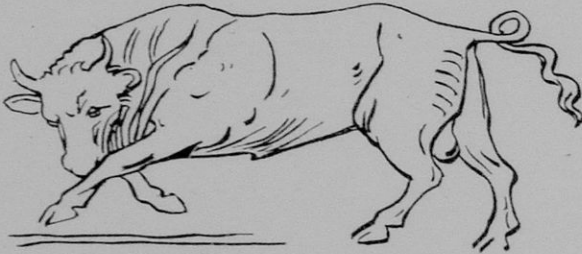
Τίτορμος τῷ βουκόλῳ περιέτυχεν ἐν Αἰτωλίᾳ ὁ Κροτωνιάτης Μίλων, μέγα φρονῶν διὰ τὴν ῥώμην τοῦ σώματος. Θεασάμενος οὖν τὸν Τίτορμον μέγαν τὸ σῶμα, ἐβούλετο λαβεῖν πείραν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

Ὁ δὲ Τίτορμος ἔλεγεν, οὐδὲν μέγα ἰσχύειν. Καταβάς δ' ὅμως εἰς τὸν Εὐήνον, λίθον λαμβάνει μέγιστον καὶ πρῶτον μὲν ἔλκει πρὸς ἑαυτόν, ἔπειτα δὲ ἀπωθεῖ· δις ἢ τρις τοῦτο ἐποίησε. Μετὰ ταῦτα ἦρε τὸν λίθον μέγροι τῶν γονάτων, καὶ

τέλος ἐπὶ τῶν ὤμων ἔφερον. Ὁ δὲ Κροτωνιάτης Μίλων μόλις τὸν λίθον ἐκίνησεν.

Καὶ δεύτερος ἀθλος Τιτόρμου ὄδε : Ἐπὶ τὴν ἀγέλην ἐπανῆλθε, καὶ στὰς ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς, τὸν μέγιστον ταῦρον, ἄγριον ὄντα, λαμβάνει τοῦ ποδός· καὶ ὁ μὲν ἀποδρᾶναι ἐπειράτο, οὐ μὴν ἐδύνατο. Πλησιάσαντα δὲ ἕτερον ταῦρον, καὶ τοῦτον τῇ ἑτέρᾳ χειρὶ ἀρπάσας τοῦ ποδός, ὁμοίως κατεῖχε.

Θεασάμενος δὲ ὁ Μίλων, εἰς τὸν οὐρανὸν τὰς χεῖρας ἔτεινε καὶ εἶπεν : « ὦ Ζεῦ, ἄλλον Ἡρακλῆ τοῦτον ἡμῖν ἔπεμψας ! »

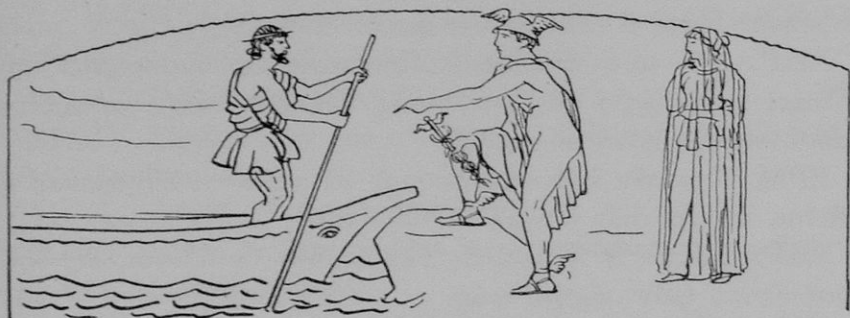
Ι V
ΕΚ ΤΩΝ
ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ

Ὁ Λουκιανὸς ἔζησε τὸν δεύτερον αἰῶνα μετὰ Χριστόν, κατήγετο δὲ ἀπὸ τὰ Σαμόσατα, πόλιν τῆς Συρίας παρὰ τὸν Εὐφράτην ποταμόν. Ὡς πρὸς τὴν ἐθνικότητα λέγεται, ὅτι ἦτο Σύρος· ὑποστηρίζεται δ' ὅμως καὶ ἡ γνώμη, ὅτι ἦτο Ἕλλην, καταγόμενος ἐξ Ἑλλήνων ἀποίκων, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν Ἀλεξανδρεωτικὴν ἐποχὴν εἶχον διασπαρῆ καθ' ὅλην τὴν Ἀνατολὴν μέχρι τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ.

Ὁ Λουκιανὸς ἦτο εὐφυέστατος καὶ τὴν εὐφυΐαν του ἔδειξεν εὐθύς κατὰ τὴν παιδικὴν του ἡλικίαν, ὅποτε ἠσκήθη εἰς ἐργαστήριον ἀγαματοποιοῦ. Ἀλλ' ἡ γλυπτικὴ δὲν ἱκανοποιεῖ τὸν ἔμφυτον πόθον του πρὸς ἀνωτέραν παιδείαν φιλοσοφικὴν καὶ ῥητορικὴν· διὸ νεώτατος ἐγκατέλειψε τὸ ἐργαστήριον καὶ κατέβη εἰς τὴν ἐκμάθησιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ἀκολούθως δὲ ἐφοίτησεν εἰς σχολὴν ῥητορικὴν. Μετὰ τὸ πέρασ τῶν σπουδῶν του ἤσκησε τὸ ἐπάγγελμα τοῦ δικηγόρου κατ' ἀρχάς, ἔπειτα δὲ διέπρεψεν ὡς ῥήτωρ καὶ ὡς συγγραφεύς.

Τὰ συγγράμματα τοῦ Λουκιανοῦ εἶναι φιλοσοφικοῦ περιεχομένου, τὰ περισσότερα δὲ εἶναι συντεθειμένα ὑπὸ μορφῆν διαλόγου. Ὁ δὲ λόγος του εἶναι κομψός, εὐπαρακολούθητος καὶ πνευματώδης.

Μεταξὺ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ εἶναι καὶ οἱ λεγόμενοι Νεκρικοὶ διάλογοι. Οὗτοι συνετέθησαν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν Ἑλληνικῶν παραδόσεων περὶ τοῦ Ἄδου καὶ τῆς μετὰ θάνατον καταστάσεως· εἶναι δὲ πλήρεις χαιριεντισμῶν καὶ σκωμμάτων εὐγενικῶν.

IV. ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ

1. Ἑρμοῦ καὶ Χάρωνος.

ΕΡΜ. Λογισώμεθα, ὦ πορθμεῦ, ὅποσα μοι ὀφείλεις ἤδη, ὅπως μὴ αὔθις ἐρίζωμεν περὶ αὐτοῦ.

ΧΑΡ. Λογισώμεθα, ὦ Ἑρμῆ.

ΕΡΜ. Ἄγκυραν ἐντειλαμένῳ ἐκόμισα πέντε δραχμῶν.

ΧΑΡ. Πολλοῦ λέγεις.

ΕΡΜ. Νῆ τὸν Ἀιδωνέα, τῶν πέντε ἐπριάμην· καὶ τροπα-
τῆρα δύο ὀβολῶν.

ΧΑΡ. Τίθει πέντε δραχμὰς καὶ ὀβολοὺς δύο.

ΕΡΜ. Καὶ ἀκέστραν ὑπὲρ τοῦ ἰστιῖον· πέντε ὀβολοὺς ἐγὼ
κατέβαλον.

ΧΑΡ. Καὶ τούτους προστίθει.

ΕΡΜ. Καὶ κηρὸν ὡς ἐπιπλάσαι τοῦ σκαφιδίου τὰ ἀνεωγό-
τα καὶ ἤλους δὲ καὶ καλώδιον· δύο δραχμῶν ἅπαντα.

ΧΑΡ. Καὶ ἄξια ταῦτα ἐπρίω.

ΕΡΜ. Ταῦτά ἐστιν, εἰ μή τι ἄλλο ἡμᾶς διέλαθεν ἐν τῷ λογισμῷ. Πότε δ' οὖν ταῦτα ἀποδώσειν φῆς ;

ΧΑΡ. Νῦν μὲν, ὦ Ἐρμῆ, ἀδύνατον, ἦν δὲ λοιμός τις ἢ πόλεμος καταπέμψη ἀθρόους τινάς, ἐνέσται τότε ἀποκερδᾶναι παραλογιζόμενον τὰ πορθμεῖα.

ΕΡΜ. Νῦν οὖν ἐγὼ καθεδοῦμαι τὰ κάκιστα εὐχόμενος γενέσθαι, ὡς ἂν ἀπὸ τούτων ἀπολάβοιμι ;

ΧΑΡ. Οὐκ ἔστιν ἄλλως, ὦ Ἐρμῆ. Νῦν δὲ ὀλίγοι, ὡς ὄρεᾶς, ἀφικνοῦνται ἡμῖν· εἰρήνη γάρ.

ΕΡΜ. Ἄμεινον οὕτως, εἰ καὶ ἡμῖν παρατείνοιτο ὑπὸ σοῦ τὸ ὄφλημα.

2. Διογένους καὶ Πολυδεύκουσ.

ΔΙΟΓ. ὦ Πολύδευκες, ἐντέλλομαί σοι, ἐπειδὴν τάχιστα ἀνέλθῃς—σοῦ γάρ ἐστιν, οἶμαι, ἀναβιῶναι αὔριον—ἦν που ἴδης Μένιππον τὸν κύνα,—εὔροις δ' ἂν αὐτὸν ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ Κράνειον ἢ ἐν τῷ Λυκείῳ τῶν ἐριζόντων πρὸς ἀλλήλους φιλοσόφων καταγελῶντα, —εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν τάδε : «ὦ Μένιππε, κελεύει σοι ὁ Διογένης, εἴ σοι ἰκανῶς τὰ ἐπὶ τῆς γῆς καταγεγέλασαι, ἦκειν ἐνθάδε πολλῶ πλεῖον ἐπιγελασόμενον· ἐνταῦθα γάρ οὐ πάυση γελῶν, καθάπερ ἐγὼ νῦν, καὶ μάλιστα ἐπειδὴν ὄρεᾶς τοὺς πλουσίους καὶ σατράπας καὶ τυράννους, οὕτω ταπεινοὺς καὶ ἀσήμους, ἐκ μόνης οἰωγῆς διαγιγνωσκομένους».

Ταῦτα λέγε αὐτῷ καὶ προσέτι, ἐμπλησάμενον τὴν πῆραν ἦκειν θέρμων τε πολλῶν καὶ εἴ που εὔροι ἐν τῇ τριόδῳ Ἐκάτης δεῖπνον κείμενον ἢ τι τοιοῦτον.

ΠΟΛ. Ἄλλ' ἀπαγγελῶ ταῦτα, ὦ Διόγενης. Ὅπως δὲ εἰδῶ μάλιστα, ποιός τις ἐστι τὴν ὄψιν ;

ΔΙΟΓ. Γέρον, φαλακρός, τριβώνιον ἔχων πολύθυρον, ἀπαντι ἀνέμῳ ἀναπεπταμένον, γελᾷ δ' αἰεὶ καὶ τὰ πολλὰ τοὺς ἀλαζόνας τούτους φιλοσόφους ἐπισκώπτει.

ΠΟΛ. Ῥᾶδιον εὐρεῖν ἀπὸ γε τούτων.

ΔΙΟΓ. Βούλει καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους ἐντείλωμαί τι τοὺς φιλοσόφους ;

ΠΟΛ. Λέγε· οὐ βαρὺ γὰρ τοῦτο.

ΔΙΟΓ. Τὸ ὅλον παύσασθαι αὐτοῖς παρεγγύα λυροῦσι καὶ περὶ τῶν ὅλων ἐρίζουσιν.

ΠΟΛ. Ἄλλ' ἐμὲ ἀμαθῆ καὶ ἀπαίδευτον εἶναι φήσουσι, κατηγοροῦντα τῆς σοφίας αὐτῶν.

ΔΙΟΓ. Σὺ δὲ οἰμώξεις αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ λέγε.

ΠΟΛ. Καὶ ταῦτα, ὦ Διόγενες, ἀπαγγελάω.

ΔΙΟΓ. Τίς πλουσίους δέ, ὦ φίλτατον Πολυδεύκιον, ἀπάγγελλε ταῦτα παρ' ἡμῶν· «Τί, ὦ μακάριοι, τὸν χρυσὸν φυλάττετε ; τί δὲ τιμωρεῖσθε ἑαυτοὺς λογιζόμενοι τοὺς τόκους καὶ τάλαντα ἐπὶ ταλάντοις συντιθέντες, οὓς χρὴ ἕνα ὀβολὸν ἔχοντας ἤκειν μετ' ὀλίγον ;»

ΠΟΛ. Εἰρήσεται καὶ ταῦτα πρὸς ἐκείνους.

ΔΙΟΓ. Ἄλλὰ καὶ τοῖς καλοῖς καὶ ἰσχυροῖς λέγε, Μεγίλλω τε τῷ Κορινθίῳ καὶ Δαμοξένῳ τῷ παλαιστῆ, ὅτι παρ' ἡμῖν οὔτε ἡ ξανθὴ κόμη οὔτε τὰ χαροπὰ ἢ μελανὰ ὄμματα ἢ ἐρύθημα ἐπὶ τοῦ προσώπου ἔτι ἐστὶν ἢ νεῦρα εὖτονα ἢ ὄμοι καρτεροί, ἀλλὰ πάντα μία ἡμῖν κόνις, φασί, κρανία γυμνὰ τοῦ κάλλους.

ΠΟΛ. Οὐ χαλεπὸν οὐδὲ ταῦτα εἰπεῖν πρὸς τοὺς καλοὺς καὶ ἰσχυροὺς.

ΔΙΟΓ. Καὶ τοῖς πένησιν, ὦ Λάκων,—πολλοὶ δ' εἰσὶ καὶ ἀχθόμενοι τῷ πρᾶγματι καὶ οἰκτίροντες τὴν ἀπορίαν—λέγε μήτε δακρύειν, μήτε οἰμώξειν, διηγησάμενος τὴν ἐνταῦθα ἰ-

στοιμίαν, καὶ ὅτι ὄφονται τοὺς ἐκεῖ πλουσίους οὐδὲν ἀμείνους αὐτῶν καὶ Λακεδαιμονίοις δὲ τοῖς σοῖς ταῦτα, εἰ δοκεῖ, παρ' ἐμοῦ ἐπιτίμησον λέγων ἐκλελύσθαι αὐτούς.

ΠΟΛ. Μηδέν, ὦ Διόγενες, περὶ Λακεδαιμονίων λέγε· οὐ γὰρ ἀνέξομαί γε. Ἄ δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους ἔφησθα, ἀπαγγελῶ.

ΔΙΟΓ. Ἐάσωμεν τούτους, ἐπεὶ σοι δοκεῖ· σὺ δέ, οἷς προεῖπον, ἀπένεγκε παρ' ἐμοῦ τοὺς λόγους.

3. Χάρωνος καὶ Μενίππου.

ΧΑΡ. Ἀπόδος, ὦ κατάρατε, τὰ πορθμεῖα !

MEN. Βόα, εἰ τοῦτό σοι, ὦ Χάρων, ἦδιον.

ΧΑΡ. Ἀπόδος, φημί, ἀνθ' ὧν σε διεπορθμεύσαμεν.

MEN. Οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος.

ΧΑΡ. Ἔστι δέ τις ὀβολὸν μὴ ἔχων ;

MEN. Εἰ μὲν καὶ ἄλλος τις οὐκ οἶδα, ἐγὼ δὲ οὐκ ἔχω.

ΧΑΡ. Καὶ μὴν ἄγξω σε νῆ τὸν Πλούτωνα, ὦ μιαρέ, ἦν μὴ ἀποδῶς.

MEN. Κἀγὼ τῷ ξύλῳ σου πατάξας διαλύσω τὸ κρανίον.

ΧΑΡ. Μάτην οὖν ἔση πεπλευκῶς τοσοῦτον πλοῦν ;

MEN. Ὁ Ἐρμῆς ὑπὲρ ἐμοῦ σοι ἀποδότω, ὅς με παρέδωκέ σοι.

ΕΡΜ. Νῆ Δί' ὠνάμην γε, εἰ μέλλω καὶ ὑπερεκτίνειν τῶν νεκρῶν.

ΧΑΡ. Οὐκ ἀποστήσομαί σου.

MEN. Τούτου γε ἔνεκα καὶ νεωλκήσας τὸ πορθμεῖον παράμενε· πλὴν ἀλλ' ὅ γε μὴ ἔχω, πῶς ἂν λάβοις ;

ΧΑΡ. Σὺ δ' οὐκ ἦδεις ὡς κομίζεσθαι δέον;

MEN. Ἦδεῖν μὲν, οὐκ εἶχον δέ. Τί οὖν, ἐχροῖν διὰ τοῦτο μὴ ἀποθανεῖν ;

ΧΑΡ. Μόνος οὖν ἀυγήσεις προῖκα πεπλευκέναι ;

MEN. Οὐ προῖκα, ὦ βέλτιστε· καὶ γὰρ ἦντλησα καὶ τῆς κώπης συνεπελαβόμην καὶ οὐκ ἔκλαιον μόνος τῶν ἄλλων ἐπιβατῶν.

ΧΑΡ. Οὐδὲν ταῦτα πρὸς πορθμέα· τὸν ὀβολὸν ἀποδοῦναί σε δεῖ· οὐ θέμις ἄλλως γενέσθαι.

MEN. Οὐκοῦν ἄπαγέ με αὖθις εἰς τὸν βίον.

ΧΑΡ. Χαρίεν λέγεις, ἵνα καὶ πληγὰς ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ Αἰακοῦ προσλάβω.

MEN. Μὴ ἐνόχλει οὖν.

ΧΑΡ. Δεῖξον, τί ἐν τῇ πήρᾳ ἔχεις.

MEN. Θέρμους, εἰ θέλεις, καὶ τῆς Ἐκάτης τὸ δεῖπνον.

ΧΑΡ. Πόθεν τοῦτον ἡμῖν, ὦ Ἐρμῆ, τὸν κύνα ἠγαγες ; Οἷα δὲ καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν, τῶν ἐπιβατῶν ἀπάντων καταγελῶν καὶ ἐπισκώπτων καὶ μόνος ἄδων, οἰμωζόντων ἐκείνων.

ΕΡΜ. Ἄγνοεῖς, ὦ Χάρων, ὄντινα ἄνδρα διεπόρθμευσας ; Ἐλεύθερον ἀκριβῶς, κοῦδενὸς αὐτῷ μέλει. Οὗτός ἐστιν ὁ Μένιππος.

ΧΑΡ. Καὶ μὴν ἂν σε λάβω ποτέ...

MEN. Ἄν λάβῃς, ὦ βέλτιστε· δις δὲ οὐκ ἂν λάβοις.

4. Μενίππου καὶ Ἐρμού.

MEN. Ποῦ δὲ οἱ καλοὶ εἰσιν ἢ αἱ καλαί, ὦ Ἐρμῆ ; Ξενάγησόν με νήλυν ὄντα.

ΕΡΜ. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιππε· πλήν κατ' ἐκεῖνο ἀπόβλεψον, ἐπὶ τὰ δεξιὰ, ἔνθα ὁ Ὑάκινθος τέ ἐστι καὶ Νάρκισ-

σος καὶ Νιρεὺς καὶ Ἀχιλλεὺς καὶ Τυρῶ καὶ Ἑλένη καὶ Λήδα καὶ ὄλως τὰ ἀρχαῖα πάντα κάλλη.

MEN. Ὅστᾱ μόνον ὄρω καὶ κρανία τῶν σαρκῶν γυμνά, ὅμοια τὰ πολλά.

ERM. Καὶ μὴν ἐκεῖνά ἐστιν, ἃ πάντες οἱ ποιηταὶ θαυμάζουσι τὰ ὄστᾱ, ὧν σὺ ἔοικας καταφρονεῖν.

MEN. Ὅμως τὴν Ἑλένην μοι δεῖξον· οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην ἔγωγε.

ERM. Τουτὶ τὸ κρανίον ἢ Ἑλένη ἐστίν.

MEN. Εἶτα διὰ τοῦτο αἱ χίλιαι νῆες ἐπληρώθησαν ἐξ ἀπάσης τῆς Ἑλλάδος καὶ τοσοῦτοι ἔπεσον Ἑλληνές τε καὶ βάρβαροι καὶ τосαῦται πόλεις ἀνάστατοι γεγόνασιν ;

ERM. Οὐ σχολή μοι, ὦ Μένιπτε, συμφιλοσοφεῖν σοι. Ἀλλὰ σὺ μὲν ἐπιλεξάμενος τόπον, ἔνθα ἂν ἐθέλῃς κείσο, ἐγὼ δὲ τοὺς ἄλλους νεκροὺς ἤδη μέτειμι.

5. Νιρέως καὶ Θερσίτου καὶ Μενίππου.

NIP. Ἴδου δὴ, Μένιππος οὕτωσὶ ἡμᾶς δικάσει, πότερος εὐμορφότερός ἐστιν. Εἰπέ, ὦ Μένιπτε, οὐ καλλίων σοι δοκῶ ;

MEN. Τίνες δὲ ἐστέ ; πρότερον γάρ, οἶμαι, χρὴ τοῦτο εἰδέναί.

NIP. Νιρεὺς καὶ Θερσίτης.

MEN. Πότερος οὖν ὁ Νιρεὺς καὶ πότερος ὁ Θερσίτης ; οὐδαμῶς γὰρ τοῦτο δῆλον.

ΘΕΡΣ. Ἐν μὲν ἤδη τοῦτο ἔχω, ὅτι ὁμοίος εἰμί σοι καὶ οὐ τηλικούτον διαφέρεις, ἠλίκον σε Ὅμηρος ἐκεῖνος ὁ τυφλὸς ἐπήγεσεν, ἀπάντων εὐμορφότατον προσειπών, ἀλλ' ὁ φοξὸς

ἐγὼ καὶ ψεδνὸς οὐδὲν χείρων ἐφάνην τῷ δικαστῇ. Ὅρα δὲ σύ, ὦ Μένιππε, ὄντινα καὶ εὐμορφότερον ἦγῃ.

NIP. Ἐμέ γε τὸν Ἀγλαΐας καὶ Χάροπος,
ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον.

MEN. Ἄλλ' οὐχὶ καὶ ὑπὸ γῆν, ὡς οἶμαι, κάλλιστος ἦλθες· ἀλλὰ τὰ μὲν ὅσῳ ὅμοια, τὸ δὲ κρανίον ταύτῃ μόνον διακρίνεται ἀπὸ τοῦ Θερσίτου κρανίου, ὅτι εὐθρυπτον τὸ σόν· ἀλαπαδνὸν γὰρ αὐτὸ καὶ οὐκ ἀνδρῶδες ἔχεις.

NIP. Καὶ μὴν ἐροῦ Ὅμηρον, ὁποῖος ἦν, ὁπότε συνεστράτευον τοῖς Ἀχαιοῖς.

MEN. Ὀνειράτά μοι λέγεις· ἐγὼ δὲ βλέπω, ἃ νῦν ἔχεις, ἐκεῖνα δὲ οἱ τότε ἴσασιν.

NIP. Οὐκουν ἐγὼ ἐνταῦθα εὐμορφότερός εἰμι, ὦ Μένιππε ;

MEN. Οὔτε σὺ οὔτε ἄλλος εὐμορφος· ἰσοτιμία γὰρ ἐν Ἄδου καὶ ὅμοιοι ἅπαντες.

ΘΕΡΣ. Ἐμοὶ μὲν οὖν καὶ τοῦτο ἰκανόν.

6. Κατὰ Μενίππου.

ΚΡΟΙΣΟΣ. Οὐ φέρομεν, ὦ Πλούτων, Μένιππον τουτονὶ τὸν κύνα παροικοῦντα· ὥστε ἢ ἐκεῖνον ἄλλοσέ ποι κατάστησον ἢ ἡμεῖς μετοικήσομεν εἰς ἕτερον τόπον.

ΠΛΟΥΤΩΝ. Τί δ' ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζεται ὁμόνεκρος ὢν;

ΚΡΟΙΣ. Ἐπειδὰν ἡμεῖς οἰμώζωμεν καὶ στένωμεν ἐκείνων μεμνημένοι τῶν ἄνω, Μίδαο μὲν οὔτοσὶ τοῦ χρυσοῦ, Σαρδανάπαλλος δὲ τῆς πολλῆς τρυφῆς, ἐγὼ δὲ Κροῖσος τῶν θησαυρῶν, ἐπιγελαῖ καὶ ἐξονειδίζει, ἀνδράποδα καὶ καθάρματα ἡμᾶς ἀποκαλῶν, ἐνίοτε δὲ καὶ ἄδων ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς καὶ ὅλως λυπηρὸς ἐστίν.

ΠΛΟΥΤ. Τί ταῦτά φασιν, ὦ Μένιπτε;

ΜΕΝΙΠΠΙΟΣ. Ἀληθῆ, ὦ Πλούτων· μισῶ γὰρ αὐτοὺς δειλοὺς καὶ ὀλεθρίους ὄντας, οἷς οὐκ ἀπέχρησε βιῶναι κακῶς, ἀλλὰ καὶ ἀποθανόντες ἔτι μέμνηνται τῶν ἄνω· χαίρω τοιγαροῦν ἀνιῶν αὐτούς.

ΠΛΟΥΤ. Ἀλλ' οὐ χρεὶ· λυποῦνται γὰρ οὐ μικρῶν στερόμενοι.

ΜΕΝ. Καὶ σὺ μοραίνεις, ὦ Πλούτων, ὁμόψηφος ὢν τοῖς τούτων στεναγμοῖς;

ΠΛΟΥΤ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' οὐκ ἂν ἐθέλοιμι στασιάζειν ὑμᾶς.

ΜΕΝ. Καὶ μὴν, ὦ κάκιστοι Λυδῶν καὶ Φρυγῶν καὶ Ἀσσυρίων, οὕτω γιγνώσκετε ὡς οὐδὲν παυσομένου μου· ἔνθα γὰρ ἂν ἴητε, ἀκολουθήσω ἀνιῶν καὶ καταγελῶν.

ΚΡΟΙΣ. Ταῦτα οὐχ ὕβρις;

ΜΕΝ. Οὐκ, ἀλλ' ἐκεῖνα ὕβρις ἦν, ἃ ὑμεῖς ἐποιεῖτε, προσκυνεῖσθαι ἀξιοῦντες καὶ ἐλευθέροις ἀνδράσιν ἐντροφῶντες, τοῦ δὲ θανάτου τὸ παράπαν οὐ μνημονεύοντες· τοιγαροῦν οἰμῶξεσθε πάντων ἐκείνων ἀφηρημένοι.

ΚΡΟΙΣ. Πολλῶν γε, ὦ θεοί, καὶ μεγάλων κτημάτων.

ΜΙΔΑΣ. Ὅσου μὲν ἐγὼ χρυσοῦ!

ΣΑΡΔΑΝ. Ὅσης ἐγὼ τρυφῆς!

ΜΕΝ. Εὖ γε, οὕτω ποιεῖτε· ὀδύρεσθε μὲν ὑμεῖς, ἐγὼ δὲ τὸ γ ν ὦ θ ι σ α υ τ ὸ ν πολλάκις συνείρων ἐπάσομαι ὑμῖν· πρέπει γὰρ ἂν ταῖς τοιαύταις οἰμωγαῖς ἐπαρόμενον.

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ι. ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

1. Ἀλώπηξ καὶ βότρυς.

λιμώττουσα· λιμώττω = πεινῶ πολύ.

ἐθεάσατο· ἐθεασάμην, θεῶμαι (-άομαι) = παρατηρῶ.

ἀναδενδράς ἡ = κληματαριά.

βότρυς -υος = σταφύλι.

ἄμφαξ ὁ -ακος = ἄγουρος κοιν. ἀγουρίδα.

2. Ὄνος καὶ λεοντή.

φυγή ἦν ἀνθρώπων = ἔφευγον οἱ ἄνθρωποι.

περιηρέθη· περιαιροῦμαι (-έομαι) = ἀφαιροῦμαι, πίπτω.

παίω = κτυπῶ.

3. Λύκος καὶ λέων.

κοίτη = φωλεὰ (ὅπου κοιμᾶται κάποιος).

ἀφείλετο· ἀφειλόμην, ἄβρ. τοῦ ἀφαιροῦμαι = ἀφαιρῶ.

πόρρω = μακράν.

4. Λαγωοὶ καὶ ἀλώπεκες.

παρεκάλουν· παρακαλῶ (-έω) = προσκαλῶ.

ἐβοηθήσαμεν ἂν ὑμῖν = θὰ σᾶς ἐβοηθούσαμεν.

5. Ζεὺς καὶ ὄφις.

Διὶ γάμους τελοῦντι = ὅταν ἔκαμε τοὺς γάμους τοῦ ὁ Ζεὺς.

ἔρπω = σύρομαι.

ἀνέβαινεν· δηλ. εἰς τὰ ἀνάκτορα τοῦ Διός.

6. Χελώνη και λαγώς.

ἤριζον· ἐρίζω = φιλονικῶ.

τέρματα ὄρισαντες = ἀφ' οὗ ἔβαλαν σημάδι.

ἤμέλησε τοῦ δρόμου = παρημέλησε ἀπὸ τοῦ νὰ τρέχη.

οὐ διέλειπε τρέχουσα = δὲν ἔπαυσε νὰ τρέχη.

παραδραμοῦσα· παρέδραμον ἄορ. τοῦ παρατρέχω = ξεπερνῶ.

προτέρα = πρώτη.

ἀφικόμεν· ἄορ. τοῦ ἀφικνοῦμαι (-έομαι) = ἔρχομαι, φθάνω.

7. Ναυαγός.

ἔπλει· ἔπλεον, πλέω = ταξιδεύω (διὰ θαλάσσης).

χειμῶν = τρικυμία.

ἀνετράπη· ἄορ. τοῦ ἀνατρέπομαι = ἀναποδογυρίζω.

ἐπικαλοῦμαι τὴν Ἄθηνᾶν = ζητῶ τὴν βοήθειαν τῆς Ἄθηνᾶς.

ἐπηγγελλόμεν· ἐπαγγέλλομαι = ὑπόσχομαι.

περισωθείη· περιεσώθην, περισώζομαι = σώζομαι.

παρανήχομαι = κολυμβῶ πλησίον που.

8. Πῆραι δύο.

πήρα = σάκκος, σακκοῦλι.

γέμω = εἶμαι γεμάτος.

ἀλλότριος = ξένος· ἀλλοτρίων, ἐνν. γέμει.

9. Κολοιδὸς καὶ γλαυῆξ.

κάλλους ἀγῶν = διαγωνισμὸς ὄραιοῦτος.

πυραγενόμενοι· παρεγενόμεν, παραγίγνομαι = ἔρχομαι.

ἀπονίζομαι = νίπτομαι.

δυσμορφία = ἀσχημία.

ἐκ τούτου = ἕνεκα τούτου.

γνοῦσα· μετοχ. τοῦ ἔγνω, ἄορ. τοῦ γιγνώσκω = ἐννοῶ.

ἀναπέιθω = συμβουλεύω.

10. Κομπαστής.

ἀποδημήσας· ἀποδημῶ = φεύγω ἀπὸ τὴν πατρίδα, πηγαίνω ταξίδι.
 εἰς τὴν ἑαυτοῦ· εἰς τὴν ἑαυτοῦ γῆν = εἰς τὴν πατρίδα του.
 ἠνδραγάθηκα· ἀνδραγαθῶ (-έω) = κάμνω κατορθώματα.
 κομπάζω = καυχῶμαι.
 ὑπολαβών· ὑπέλαβον, ἀόρ. τοῦ ὑπολαμβάνω = διακόπτω.

11. Κόραξ καὶ ἀλώπηξ.

ἐκαθεζόμεν = ἐκάθισα, καθέζομαι = κάθημαι.
 ἀφελέσθαι· ἀφειλόμην, ἀφαιροῦμαι (βλ. ἀνωτέρω).
 εὐμεγέθης -ους = ἀρκετὰ μεγάλος.
 καλὸς = ὠρστῖος.
 παραστῆσαι = νὰ δείξῃ.
 φωνήν = φωνὴν καλήν, ῥηδικήν.
 βαλών· ἔβαλον, βάλλω = ρίπτω.
 ἀνέκραγον· ἀόρ. τοῦ κράζω = κραυγάζω.
 κτῆσαι· προστακτ. τοῦ ἐκτησάμην, κτῶμαι = ἀποκτῶ.

12. Λέων καὶ ὄρκτος.

νεβρὸς ὁ = τὸ νεογνὸν τῆς ἐλάφου, ἐλαφάκι.
 περιτυχόντες· περιέτυχον, ἀόρ. τοῦ περιτυγχάνω = συναντῶ.
 οὐδέτερος = οὔτε ὁ ἓνας οὔτε ὁ ἄλλος.
 ἀπαυδῶ (-άω) = ἀποκάμνω, κουράζομαι.
 κατέκειντο ἐκλελυμένοι = ἐξαπλώθηκαν χωρὶς νὰ ἴμποροῦν νὰ κινηθοῦν.
 περιουῖσα = ἡ ὁποία ἐτριγύριζεν ἐκεῖ.
 πεπτωκὼς ὁ -ότος = πεσμένος· τοῦ πίπτω.
 ᾤχετο φεύγουσα = ἔφυγε τρέχουσα, κοιν. τό'βαλε στὰ πόδια, οἴχομαι φεύγω = φεύγω τρέχων.
 ἀναστῆναι· ἀνέστην, ἀόρ. τοῦ ἀνίσταμαι = σηκώνομαι.
 δείλαιος = δυστυχῆς, ταλαίπωρος.
 μοχθῶ (-έω) = κοπιάζω.

13. Λέων και μῦς.

ἔξαναστάς· ἔξανέστην, ἄορ. τοῦ ἔξανίσταμαι = σηκώνομαι (ξαφνικά).
 ἀξία χάρις = ἀνταξία εὐεργεσία.
 κάλως -ω ὅ = χονδρὸν σχοινίον.
 τηνικαῦτα = τότε.
 στένω = στενάζω.
 κατεγέλασας· καταγελῶ τις = εἰρωνεύομαι τινα.
 ὡς μὴ προσδοκῶν = διότι δὲν ἐπερίμενες, προσδοκῶ (-άω.)
 κομιεῖσθαι· κομιοῦμαι (-έομαι) μέλλ. τοῦ κομίζομαι = λαμβάνω.
 ἴσθι· προστακτ. τοῦ οἶδα = γνωρίζω, μανθάνω.
 ἔστι καὶ παρὰ μουσὶ χάρις = καὶ οἱ ποντικοὶ ἀνταποδίδουν τὴν εὐεργεσίαν.

14. Λέων και ἀλώπηξ.

ἀλκή = σωματικὴ δύναμις.
 πορίζω = προμηθεύω.
 ἔγνων· ἄορ. τοῦ γινώσκω = ἀποφασίζω.
 ἐπίνοια = τέχνασμα, πονηρία.
 παραγενόμενος· παραγίγνομαι (βλ. ἀνωτέρω σελ. 66).
 προσιόντα· προσιῶν-οὔσα-όν, μετχ. τοῦ προσέρχομαι.
 κατήσθιον· κατεσθίω = τρώγω.
 ἀπολομένων· ἀπολόμενος-η-ον, ἀπωλόμην, ἄορ. τοῦ ἀπόλλυμαι = χάνομαι, φονεύομαι.
 συνεῖσα· συνεῖς -εῖσα -έν, μετχ. τοῦ συνήκα, ἄορ. τοῦ συνήμι = ἐννοῶ, καταλαβαίνω.
 στᾶσα· στάς -ᾶσα -άν, ἔστην, ἄορ. τοῦ ἵσταμαι = στέκω.
 ἄπωθεν = ἀπὸ μακρᾶν.
 πυνθάνομαι = ἐρωτῶ.
 πῶς ἔχεις; = πῶς εἶσαι; εἶσαι καλὰ εἰς τὴν ὑγείαν σου;
 κακῶς = ἄσχημα.
 ἤρετο· ἠρόμην, ἄορ. τοῦ ἐρωτῶ.
 οὐκ εἰσήει· δὲν εἰσήρχετο, δὲν ἔμπαινε μέσα· εἰσήειν, παρατ. τοῦ εἰσέρχομαι.

εἰσῆλθον ἄν = θὰ ἔμπαινα μέσα.

ἴχνη τὰ = πατήματα.

εἰσιόντων· εἰσιῶν -οῦσα -όν, μετχ. τοῦ εἰσέρχομαι.

ἐξιόντος· ἐξιῶν -οῦσα -όν, μετχ. τοῦ ἐξέρχομαι.

15. Λέων, λύκος καὶ ἀλώπηξ.

νοσῶ (-έω) = εἶμαι ἀσθενής.

κατακεκλιμένος· κατακέκλιμαι, κατακλίνομαι.

λαβόμενος εὐκαιρίας = εὐρών εὐκαιρίαν.

παρ' οὐδὲν τίθεμαι = δὲν λογαριάζω διόλου.

τὸν πάντων τῶν ζῴων κρατοῦντα = τὸν δυνατώτερον ἀπὸ ὅλα τὰ ζῴα.

ἠκροάσατο· ἠκροασάμην, ἀκροῶμαι (-άομαι) = ἀκούω.

ἐβρυχάτο· βρυχῶμαι (-άομαι) = μουγκρίζω ἀπειλητικῶς.

ἀπολογίας καιρὸν αἰτήσασα = ἀφοῦ ἐζήτησε προθεσμίαν νὰ ἀπολογηθῆ.

ἔφη = εἶπεν.

πανταχόσε περινοστήσασα = ἀφοῦ ἐγύρισα εἰς ὅλα τὰ μέρη.

κελεύσαντος· κελεύω = διατάσσω.

φησὶν = λέγει.

ἐκδείρης· ἐξέδειρα, ἐκδέρω = γδέρνω.

ἀμφιέση· ἀμφιέσσομαι, ἠμφιεσάμην, ἀμφιέννυμαι = ἐνδύομαι.

αὐτίκα = ἀμέσως.

χρῆ = πρέπει.

δεσπότης = ὁ κύριος, ὁ ἀνώτερος.

πρὸς δυσμένειαν = πρὸς ἐχθραν, πρὸς τὸ κακό.

16. Γεωργοῦ παῖδες.

παραινῶ (-έω) = συμβουλεύω.

πεῖσαι· ἔπεισα, πείθω.

ὁμοφρονῶ (-έω) = ὁμονοῶ, δὲν φιλονικῶ.

ἔγνω· ἔγνω, γιγνώσκω = ἀποφασίζω.

ἀχείρωτος = ἀσύλληπτος, ἀκατάβλητος.

εὐάλωτος = ὁ εὐκόλως καταβαλλόμενος, ὁ ἀνίκανος νὰ ὑπερασπίσῃ τὸν ἑαυτὸν του.

17. Ὅδοιπόροι καὶ πλάτανος.

τρύχομαι = ὑποφέρω.

18. Παῖς ψεύστης.

νέμω = βόσκω.

βοῶ (-άω) = φωνάζω δυνατά.

δεῦτε = ἔλθετε, ἔλατε ἐδῶ.

οὐκέτι τις ἐπίστευε = κανεὶς δὲν ἐπίστευε πλέον.

ἄδεια = ἀσφάλεια.

διαφθείρω = καταστρέφω.

19. Ὅδοιπόροι καὶ ἄρκτος.

φθάσας· φθάνω = προφθάνω.

προσῆνεγκεν· ἄρκ. β' τοῦ προσφέρω = πλησιάζω.

συνέχω = συγκρατῶ.

ἄπτομαι = ἐγγίζω.

ἀπαλλάσσομαι = ἀπομακρύνομαι.

εἰρήκει· ὑπερσ. τοῦ λέγω.

II. ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

A'. ΕΚ ΤΗΣ ΘΕΟΓΟΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ

1. Οὐρανὸς καὶ Γῆ.

δυναστεύω = βασιλεύω.

τεκνῶ (-όω) = ἀποκτῶ τέκνα, γεννῶ.

τίκτω = γεννῶ (ἐπὶ γυναικός).

προσαγορεύω = ὀνομάζω.

ἐκατόγχιρες· ὀνομάσθησαν οὕτω διὰ τὴν μεγίστην δύνάμιν των, τρόπον τινὰ ὡς ἔχοντες ἑκατόν, πλείστων, χειρῶν δύναμιν.

ἔδησε· δῶ (δέω) = δένω.
 ἐρεβώδης -ους = σκοτεινός.
 ἐν Ἄδου (τόπω) = εἰς τὸν Ἄδην.

2. Κρόνος καὶ Ῥέα.

καταταρταρῶ (-όω) = ρίπτω εἰς τὸν Τάρταρον.
 ἀνήγαγον· ἀόρ. τοῦ ἀνάγω = φέρω, ὀδηγῶ ἐπάνω.
 καθεῖρξε· καθεῖρξα, ἀόρ. τοῦ καθεῖργνυμι = φυλακίζω.
 θεμιτὸν = ἐπιτετραμμένον.
 ἀφαιρεθῆσθαι· ἀφαιροῦμαι τὴν ἀρχήν = στεροῦμαι τὴν βασιλείαν,
 μοῦ ἀρπάζουν τὴν βασιλείαν.

3. Γέννησις τοῦ Διός.

παραγίγνομαι = ἔρχομαι, μεταβαίνω.
 Κούρητες ἢ Κοορηῆτες· οἱ πρῶτοι ἱερεῖς τῆς Ῥέας ἐν Κρήτῃ.
 Δίκη· ὄρος ἐν Κρήτῃ, σήμερον Λασηθιώτικα βουνά.
 Ἄμάλθεια· αἶξ, ἐκ τῶν μαστῶν τῆς ὁποίας ἐθίλαζεν ὁ Ζεὺς κατὰ τὴν
 βρεφικὴν ἡλικίαν.
 σπαργανῶ (-όω) = περιτυλίσσω διὰ σπαργάνων.

4. Ζεὺς καὶ Τιτανομαχία.

τέλειος = ὁ εἰς ἀνδρικήν ἡλικίαν.
 ἐξήνεγκε· ἐξήνεγκον ἀόρ.· ἐκφέρω πόλεμον = κηρύσσω πόλεμον.
 κρατῶ τινος = νικῶ τινα.
 διακληροῦμαι (-όομαι) = βάλλω κλῆρον.
 λαγχάνω = ἐπιτυγχάνω διὰ κλήρου.

5. Γιγαντομαχία.

ἀκαταγώνιστος = ἀνατάβλητος.
 ἡμμένας· ἡμμαι, ἄπτομαι, ἄπτω = ἀνάπτω, θέτω πῦρ.
 διαφέρω = ὑπερέχω.
 λόγιον = μαντεία.
 ἀπολεισθαι· ἀπολοῦμαι μέλλ. τοῦ ἀπόλλυμαι = χάνομαι.

- τελευτῶ (-άω) = ἀποθνήσκω.
 ἐπεκαλέσατο· ἐπικαλοῦμαι (-έομαι) = ζητῶ, προσκαλῶ.
 κεραυνῶ (-όω) = κτυπῶ μὲ τὸν κεραυνόν.
 διαφθείρω = φονεύω.

6. Προμηθεύς.

- λάθρα Διός· τὸ πῦρ ἦτο μόνον εἰς τὸν Ὀλυμπον, εἰς τὸ ἐργαστήριον τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τοῦ Ἡραίου· δὲν ἐπετρέπετο δὲ νὰ δοθῇ εἰς τοὺς ἀνθρώπους ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ Διός.
 νάρθηξ-ηκος ὁ = φυτὸν ἔχον παχεῖαν ἐντεριόνην, ἣ ὁποία, ὅταν ἀναφθῇ, καίεται βραδέως ὡς ἕσκα, κοιν. κουφοξυλιά.
 ἦσθετο· ἦσθόμεν, αἰσθάνομαι = μανθάνω.
 προσηλῶ (-όω) = καρφώνω.
 λοβοὶ = τὰ τμήματα, ἐκ τῶν ὁποίων φυσινῶς ἀποτελεῖται τὸ ἦπκρ, τὸ συκῶτι.
 ἔτινε· δίκην τίνω = τιμωροῦμαι, τίνω = πληρώνω.
 γυναῖκα ἄγομαι = παίρω γυναῖκα, νυμφεύομαι.

7. Δευκαλίων καὶ κατακλυσμός.

- ὑποθεμένου· ὑπεθέμην, ἀόρ. τοῦ ὑποτίθεμαι = συμβουλεύω.
 λάρναξ -ακος ἡ = σκαφίδιον, πλοιάριον.
 ἔτεκτῆνατο· τεκταίνομαι = κατασκευάζω.
 ἐπιτήδεια τὰ = τρόφιμα.
 ἐνθέμενος· ἐνεθέμην, ἐντίθεμαι = θέτω ἐντός.
 εἰσέβη· εἰσβαίνω = μπαίνω μέσα, εἰσέρχομαι.
 ὑετός ὁ = βροχή.
 χέας· μετχ. τοῦ ἔχεα, ἀόρ. τοῦ χέω = χύνω.
 κατέκλυσε· κατακλύζω = καλύπτω μὲ ὕδατα.
 διαφθαρῆναι· διεφθάρην, διαφθείρομαι = ἀποθνήσκω.
 Παρνασσῶ προσίσχει = κάθεται ἐπὶ τοῦ Παρνασσοῦ.
 ὄμβρος = ὑετός.
 ἐκβάς· ἐξέβην, ἐκβαίνω
 φύξις· ἐπίθετον τοῦ Διός ὡς προστάτου τῶν φευγόντων.
 αἰροῦμαι (-έομαι) = ἐκλέγω, προτιμῶ.
 ἄροντες· αἶρω = σηκώνω, λαμβάνω ἐκ τοῦ ἐδάφους.

8. Ἑλληνες.

τέως = ἕως τότε.

ἄφ' ἑαυτοῦ = ἀπὸ τὸ ὄνομά του.

μερίζω = διαμοιράζω.

τὴν πέραν Πελοποννήσου χώραν = τὴν σημερινὴν Δωρίδα.

9. Ἡ Δημήτηρ ἐν Ἐλευσίνι.

περιῆει· περιῆειν, παρατ. τοῦ περιέρομαι.

κατέλιπεν οὐρανὸν = ἔφυγεν ἀπὸ τὸν οὐρανόν.

εἰκασθεῖσα· εἰκάσθην, εἰκάζομαι = γίνομαι ὅμοιος, λαμβάνω τὴν μορφήν τινος.

ἤκεν = ἤλθε, παρατ. τοῦ ἤκω = ἔχω ἔλθει.

ἀγέλαστος πέτρα· ὠνομάσθη οὕτω, διότι ἐπ' αὐτῆς καθημένη ἦ

Δημήτηρ ἦτο περίλυπος.

κάτετιθει· κατατίθημι = θέτω, βάλλω.

περιῆρει· περιαιρῶ (-έω) = ἀφαιρῶ, ἀποσπῶ.

ἐπετήρησεν· ἐπιτηρῶ (-έω) = παρακολουθῶ κρυφίως.

καταλαβοῦσα = ὅτε εἶδεν.

ἀναβοῶ (-άω) = κραυγάζω.

ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀνηλώθη = ἐκάη ὑπὸ τοῦ πυρός.

ἐξέφηνε· ἄφρ. τοῦ ἐκφαίνω = φανερώνω.

πτηνοὶ δράκοντες = πτερωτοὶ ὄφεις.

πυρὸς ὁ = σῆτος.

B. ΗΡΑΚΛΗΣ

1. Γέννησις Ἡρακλέους. Πρῶτα κατορθώματα.

Ἄμφιτρύων -ωνος· βασιλεὺς τῶν Θηβῶν.

διὰ τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων ἔργα = διὰ τὰ ὑπεράνθρωπα κατορθώματά του.

Διός... γενέσθαι = ὅτι ἦτο υἱὸς τοῦ Διός.

εὐνή = κλίνη.

ἄγχω = σφίγγω τὸν λαιμόν.

βουκόλιον = ἀγέλη βοῶν, κοιν. βουκολιό.

ἄστοχῶ (-έω) = ἀποτυγχάνω.

ἀρματηλατῶ (-έω) = διευθύνω ἄρμα.

κιθαρωδῶ (-έω) = παίζω κιθάραν καὶ συγχρόνως τραγουδῶ.

ἀνεΐλε· ἀνεΐλον, ἄβρ. τοῦ ἀναιρῶ = φονεύω.

φθείρω = διαφθείρω = φονεύω.

ἡμφιέσατο· ἡμφιεσάμην ἄβρ. τοῦ ἀμφιέννυμαι = ἐνδύομαι.

ἀνακάμπτω = ἐπιστρέφω.

θήρα = κυνήγιον.

δασμὸς ὁ = φόρος.

Μινύαι οἱ· λαὸς ἀρχαιότατος κατοικῶν ἐν Βοιωτία.

πολεμαρχῶ (-έω) = εἶμαι πολέμαρχος, στρατηγός.

ἐτρέψατο = ἔτρεψεν εἰς φυγὴν, τρέπομαί τινα.

φέρω δασμὸν = πληρώνω δασμὸν.

ἀριστεῖον = βραβεῖον ἀρετῆς, γενναιότητος.

2. Μανία Ἡρακλέους.

μανῆναι· ἐμάνην, ἄβρ. τοῦ μάνομαι = πάσχω μανίαν, παραφρονῶ καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγὴν = καταδικάσας τὸν ἑαυτόν του εἰς ἐξορίαν.

Δελφοί· πόλις ἐν Φωκίδι, ὅπου ἦτο τὸ περίφημον μαντεῖον τοῦ Ἄπολλωνος.

πυνθάνομαι τοῦ θεοῦ = ἐρωτῶ τὸν θεόν.

Πυθία· ἡ ἱέρεια τοῦ ἐν Δελφοῖς μαντείου, ἡ λέγουσα τοὺς χρησμούς.

Τίρυνς ἡ, γεν. Τίρυνθος· ἀρχαιοτάτη πόλις τῆς Ἀργολίδος, κειμένη μεταξύ Ἀργους καὶ Ναυπλίου.

Εὐρυσθεύς· βασιλεὺς τῶν Μυκηνῶν καὶ τῆς Τίρυνθος.

λατρεύω τινί = ὑπηρετῶ εἰς τινα.

ἄθλος ὁ = ἀγώνισμα, κατόρθωμα.

3. Ὁ Νεμεαῖος λέων.

Νεμεαῖος = ὁ ἐν Νεμέα ζῶν. Νεμέα· δασώδης κοιλάς εἰς τὴν Ἀργολίδα παρὰ τὴν Κόρινθον.

ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα = ἐνόησεν, ὅτι ὁ λέων ἦτο ἄτρωτος.

ἄτρωτος = ὁ μὴ δυνάμενος νὰ τραυματισθῇ.

ἀνατεινόμενος· ἀνετεινάμην, ἀνατεινόμεαι τὸ ῥόπαλον = σηκώνω ὑψηλὰ τὸ ῥόπαλον διὰ νὰ κτυπήσω.

ἀμφίστομος = ὁ ἔχων δύο στόματα.

ἀπωκοδόμησεν· ἀποικοδομῶ (-έω) = ἀποκλείω, φράσσω διὰ τοίχου.

ἐπεισηλθε τῷ θηρίῳ = εἰσηλθε κατόπιν τοῦ θηρίου.

κατασχών· κατέσχον, κατέχω = κρατῶ, συλλαμβάνω.

περιθίεις τὴν χειῖρα τῷ τραχήλῳ = ἀφοῦ περιέβαλε τὸν τράχηλον διὰ τοῦ βραχίονος.

4. Λερναία ὕδρα.

Λερναῖος = ὁ ἐν τῇ Λέρνῃ ζῶν. Λέρνη· ἔλος ἐν Ἀργολίδι.

ὕδρα = ὄφις τερατώδης.

ἔλος -ους τὸ = κοῖλος τόπος ὑδατώδης ἢ πηλώδης καὶ ὡς ἐκ τούτου ἄβατος κατὰ τὸ πλεῖστον.

ἐκτραφεῖσα· ἐξετραφην, ἐκτρέφομαι = τρέφομαι, ἀναπτύσσομαι.

βοσκήματα = τὰ βόσκοντα κτήνη, π. χ. πρόβατα, αἴγες, βόες.

ἐπιβάς· ἐπέβην, ἐπιβαίνω ἄρματος = ἀναβαίνω εἰς τὸ ἄρμα.

ἡνιοχῶ (-έω) = κρατῶ τὰς ἡνίας, διευθύνω τοὺς ἵππους.

ἀνύτω = κατορθώνω, φέρω ἀποτέλεσμα.

ἀναφύομαι = ἀναγεννώμαι.

ὕλη = δάσος.

ἐμπρήσας· ἐνέπρησα ἄορ. τοῦ ἐμπύπρημι = πυρπολῶ, καίω.

δαλὸς ὁ = δαυλός, ξύλον καιόμενον εἰς τὸ ἄκρον.

τὰς ἀνατολάς τῶν κεφαλῶν = τὰς ἐκφύσεις, τὰς γενέσεις τῶν κεφαλῶν.

κατώρυξε· κατορύσσω = θάπτω εἰς τὴν γῆν.

οἰστός = βέλος.

ἰὸς ὁ = δηλητήριο.

κατηρίθμησε· καταριθμῶ (-έω) = συγκαταριθμῶ, λογαριάζω.

περιεγένετο· περιγίγνομαι τινος = νικῶ τινα.

5. Χρυσόκερος ἔλαφος.

ἐνεγχεῖν· ἤνεγκον ἄορ. τοῦ φέρω.

Οἰνόη· τόπος τις τῆς Ἀργολίδος.

τρῶσαι· ἔτρωσα ἄορ. τοῦ τιτρώσκω = τραυματίζω.

ἦν τῆς Ἀρτέμιδος ἱερά = ἦτο ἱερὸν κτῆμα τῆς Ἀρτέμιδος καὶ ἐπο-
μένως ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῆς.

ἐνιαυτὸς = ἔτος.

καμοῦσαν· ἔκαμον, ἄορ. τοῦ κάμνω = ἀποκάμνω, κουράζομαι.

Λάδων -ωνος ὁ· παραπτώματος τοῦ Ἀλφειοῦ.

6. Ἐρυμάνθιος κάπρος.

Ἐρυμάνθιος = ὁ ζῶν εἰς τὸ ὄρος τῆς Ἀρκαδίας Ἐρύμανθον.

κάπρος = ἄγριος χοῖρος.

Ψωφίς-ιδος ἢ πόλις τῆς Ἀρκαδίας.

ὀρμῶμαι (-άομαι) = ξεκινῶ.

λόχημη ἢ = τόπος ἄβατος διὰ τοὺς πολλοὺς καὶ πυκνοὺς θάμνους.

ἐμβροχίζω = διὰ βρόχου, διὰ παγίδος συλλαμβάνω.

7. Ἡ κόπρος τῶν βοσκημάτων τοῦ Αὐγείου.

ἐκφορῆσαι· ἐκφορῶ (-έω) = βγάζω ἔξω.

αὐλή· περιτοιχισμένος τόπος, μάνδρα.

σηκάζομαι = ἐγκλείομαι (ἐντὸς μάνδρας).

ἀμύθητος = ἀλογάριστος, πολὺς.

φάσκω = λέγω.

ἀπιστῶ (-έω) = δὲν πιστεύω.

τὸν θεμέλιον ἐξέβαλε = ἐδημιούργησε ρῆγμα.

παροχετεύω = διοχετεύω, δι' ὄχετος κάμνω νὰ ρεύσῃ.

ἐξηνέχθη· ἄορ. τοῦ ἐκφέρομαι = ἐξάγομαι.

ἐπιτετέλεσται = ἔχει ἐκτελεσθῆ· τοῦ ρ. ἐπιτελοῦμαι (-έομαι)

ἀπιδίδου· παρατ. τοῦ ἀποδίδωμι = δίδω τι, τὸ ὅποιον χρεωστῶ.

προσεδέξατο = κατηρίθμησε (βλ. ἀνωτέρω).

8. Στυμφαλίδες ὄρνιθες.

ὄρνιθας· ὄρνις -ιθος ἢ καὶ ὁ = πτηνόν.

συνηρεφῆς -οῦς = σκεπασμένος.

μυρίοι = ἀναρίθμητοι, ἄπειροι.

Ἄμηχανοῦντος· ἀμηχανῶ (-έω) = ἀπορῶ.

χαλκοῦς = χάλκινος.

Ἥφαιστος· θεὸς τοῦ πυρός, σιδηρουργός.

φοβῶ (-έω) τινά = κάμνω τινά νά φοβηθῆ, ἐκφοβίζω.

δέους· δέος, τὸ = φόβος.

ἀναπέτομαι = πετῶ ὑψηλά, ἀπομακρύνομαι.

9. Ὁ Κρης ταῦρος.

ἀγαγεῖν· ἤγαγον ἀόρ. τοῦ ἄγω = κομίζω.

θεασάμενος· ἐθεασάμην, θεῶμαι (-άομαι) = παρατηρῶ.

ἤγριωσε· ἄγριῶ (-όω) = κάμνω ἄγριον.

εἶασεν· εἶασα, εἶω (-άω) = ἀφήνω.

ἄφετος = ἐλεύθερος.

διαλυμαίνομαι = βλάπτω.

10. Αἱ Διομήδους ἵπποι.

μάχιμος = ἱκανὸς εἰς τὴν μάχην.

συνέπομαι = συνακολουθῶ.

βιασάμενος· ἐβιασάμην, βιάζομαι τινά = διὰ τῆς βίας καταβάλλω τινά.

οἱ ἐπὶ ταῖς φάτναις τῶν ἵππων = οἱ ἵπποκόμοι.

ἐπιβοηθῶ (-έω) = σπεύδω ἐναντίον τινός.

πρὸς τοὺς Βίστονας ἀγωνισάμενος = ἀγωνισθεὶς ἐναντίον τῶν Βιστόνων.

ἀφέντος· ἀφείς μετχ. τοῦ ἀφήκα, ἀορ. τοῦ ἀφήμι = ἀφίνω ἐλεύθερον.

ἀπώλοντο· ἀπωλόμην, ἀόρ. τοῦ ἀπόλλυμαι = χάνομαι.

11. Ὁ ζωστήρ τῆς Ἰππολύτης.

Θερμῶδων -οντος ὁ ποταμὸς ἐν Πόντῳ.

ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον = ἔθνος περίφημον ὡς πρὸς τὰ πολεμικά.

ἀσκῶ (-έω) ἀνδρείαν = προσπαθῶ νά εἶμαι γενναῖος.

σύμβολον = σημεῖον.

Ἐπί τοῦτον τὸν ζωστῆρα... ἐπέμπετο = τοῦτον τὸν ζωστῆρα διὰ
νὰ λάβῃ... ἐστάλη.

τίνος χάριν ἦκοι = διὰ ποῖον σκοπὸν ἦλθε.

πυθόμενη· ἐπυθόμην, ἀόρ. τοῦ πυνθάνομαι = ἐρωτῶ.

ὑπέσχετο· ὑπεσχόμην, ἀόρ. τοῦ ὑπισχνοῦμαι = ὑπόσχομαι.

οἶομαι = νομίζω.

βασιλις -ίδος ἡ = βασίλισσα.

καταθέω = τρέχω, σπεύδω.

ἀφαιροῦμαι (-έομαι) = ἀφαιρῶ.

ἐτρέψατο (βλ. ἀνωτέρω, σ. 74).

12. Αἱ βόες τοῦ Γηρούνου.

Γηρούνης· βασιλεὺς τῆς Ἐρυθραίας.

φοινικᾶς· ὁ φοινικοῦς, ἡ φοινικῆ, τὸ φοινικοῦν = πορφυροῦς, κόκ-
κινος.

Λιβύης ἐπέβη = ἐπέρασεν εἰς τὴν Λιβύην.

ῥοι οἱ = σύνορα, ἄκρα.

στήλη = σημάδι, συνήθως πλάξ ἢ λίθος.

αὐλίζομαι = διανυκτερεύω.

παίω = κτυπῶ.

πυθόμενος· ἐπυθόμην, πυνθάνομαι = ἐρωτῶ (πρβ. ἀλλαχοῦ διάφορον
σημασίαν τοῦ ρήματος).

ἀποθνήσκω = φονεύομαι.

13. Τὰ χρυσᾶ μῆλα τῶν Ἑσπερίδων.

Ἐπερβόρειοι· λαὸς κατοικῶν εἰς τὰ πρὸς βορρᾶν ἔσχατα τῆς γῆς,
ἔπου ὁ Ἄτλας ἐβάσταζε τὸν οὐρανόν.

δράκων -οντος ὁ = ὄφις.

Ἑσπερίδες· ἐνν. νύμφαι.

πόλος ὁ = ὁ οὐρανός.

ἐδέξατο· δέχομαι = ἀναλαμβάνω.

δρεψάμενος· δρέπομαι = κόπτω ἀπὸ τὸ δένδρον.

κομιῶ (-έω)· μέλλ. τοῦ κομίζω.

ἀνέχω = κρατῶ, βαστάζω.

δεῖται δέομαι αὐτοῦ = τὸν παρακαλῶ.
 ἕως ἄν... ποιήσῃται = μέχρις ὅτου κατασκευάσῃ.
 σπεῖρα ἧ = κουλούρα.

4. Ὁ Κέρβερος.

Κέρβερος ὁ κύων τερατώδης, φύλαξ τοῦ Ἅδου.
 κατὰ τοῦ νότου = ἐπὶ τῆς ράχεως τὸ νότον.
 οὔ = ὅπου.

χωρίς, ὧν εἶχεν, ὄπλων = ἄνευ τῶν ὄπλων, τὰ ὅποια εἶχε, δηλ.
 ἄνευ τοῦ ροπάλου καὶ τῆς λεοντῆς.
 κρατήσαντα = ἀφοῦ τὸν καταβάλλῃ.
 συνέχω = κρατῶ, συγκρατῶ.

5. Ἡρακλῆς καὶ Δηιάνειρα.

Καλυδῶν -ῶνος ἧ χώρα τῆς Αἰτωλίας.
 Οἰνεὺς -έως ὁ βασιλεὺς τῆς Καλυδῶνος.
 μνηστεύομαι τὴν Δηιάνειραν = ζητῶ σύζυγον τὴν Δηιάνειραν.
 εἰκασμένον ταύρω = λαβόντα τὴν μορφήν ταύρου.
 ἀπολαμβάνω = λαμβάνω πίσω.
 Ἀμάθεια (βλ. ἀνωτέρω, σελ. 71).
 βρωτὸν = φαγητόν, κάθε φαγώσιμον.

6. Θάνατος Ἡρακλέους.

πυρὰν ἐποίησε = ἔκαμε σωρὸν ἀπὸ ξύλα.
 ὑφάπτω = θέτω πῦρ ὑποκάτω· ἄορ, ὑφήψα.
 Ποίας ὁ, γεν. Ποιάντος.
 κατὰ ζήτησιν ποιμνίων = πρὸς ἀναζήτησιν τῶν ποιμνίων του.

Γ. ΑΡΓΟΝΑΥΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

1. Ἴνῳ ἐπιβουλεύει τῷ Φρίξῳ καὶ τῇ Ἑλλῃ.

ἐπιβουλεύω τινι = σκέπτομαι κακὸν ἐναντίον τινός, μισῶ τινα.
 πυρὸς ὁ = σῦτος.

φρύγω = φρυγανίζω, καψαλίζω, παθ. παρακ. *πέφρουγμα*.
 ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας = ἠρώτα, με ποῖον τρόπον
 θὰ ἀπαλαχθοῦν ἀπὸ τὴν ἀφορίαν.
 ἀνέπεισε· ἀναπείθω = πείθω.
 εἶη κεχρησμένον = ἐδόθη χρησμός.

2. Φοῖξος ἀφικνεῖται εἰς Κόλχους.

ὣς ἐγένοντο = ὅταν ἔφθασαν.
 ὤλισθον· ἀόρ. τοῦ ὀλισθάνω = γλιστρῶ.
 βυθός ὁ = τὸ βάθος τῆς θαλάσσης.
 Διί... φυξίω· ὁ Ζεὺς ἐκαλεῖτο φύξιος ὡς προστάτης τῶν φευγόντων.

3. Πελίας πέμπει Ἰάσονα ἐπὶ τὸ χρυσόμαλλον δέρας.

ληψόμενος = διὰ τὴν λάβην· λήφομαι μέλλ. τοῦ λαμβάνω.
 μαντεύομαι περὶ τινος = ζητῶ χρησμὸν περὶ τινος.
 ἔχρησεν· χρῶ (-ήω) = δίδω χρησμὸν.
 μονοσάνδαλος = ὁ φορῶν ἓν σανδάλιον, ἓν πέδιλον.
 φυλάξεσθαι· φυλάττομαι τινα = προφυλάττομαι ἀπὸ κάποιου.
 ὅ,τι δηλοῖ ὁ χρησμός = τί σημαίνει ὁ χρησμός.
 μεταπέμπομαι τινα = προσκαλῶ τινα.
 κατὰ γεωργίαν = πρὸς καλλιέργειαν (τῶν ἀγρῶν του).
 κατέμαθε τοῦτον ὄντα = ἐνόησεν, ὅτι αὐτὸς εἶναι.
 ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν = νὰ μεταβῆ καὶ νὰ φέρῃ τὸ δέρας.

4. Ἰάσων παρασκευάζεται πρὸς ἀπόπλουν.

ἐπικαλοῦμαι Ἄργον = ζητῶ τὴν βοήθειαν τοῦ Ἄργου.
 ὑποθεμένης· ὑπεθέμην, ὑποτίθεμαι = συμβουλευέω.
 πυνθάνομαι τοῦ θεοῦ περὶ τοῦ πλοῦ = ἐρωτῶ τὸν θεὸν περὶ τοῦ
 ταξιδίου.
 ὅ,τι περ ἄνθος ἀνδραγαθίας = τὸ ἄνθος τῆς γενναιότητος.

5. Ὁ μάντις Φινεὺς ἀπαλλάσσεται τῶν Ἄρπυιῶν.

ἀναχθέντες· ἀνάγομαι = πλέω ἐκ τοῦ λιμένος εἰς τὸ πέλαγος, ἀπο-
 πλέω.

προσίχω Λήμνω = προσορμίζομαι εἰς τὴν Λήμνον.
καταντῶ (-ῶ) εἰς Σαλμυδησσὸν = φθάνω εἰς Σαλμυδησσόν.
ὁπότε... παρατιθεῖτο = ὁσάκις παρετίθετο.
ἔδεσμα = φαγητόν.
ἀνάπλευα· ὁ καὶ ἡ ἀνάπλευς, τὸ ἀνάπλευον = γεμᾶτος.
διδάσκω = συμβουλευώ.
σπασάμενος· ἐσπασάμην, σπῶμαι τὸ ξίφος = σύρω τὸ ξίφος.

6. Ἡ Ἀργὴ διαπλέει τὸν πόρον τῶν Συμπληγάδων.

μηνύω = δεικνύω.
πέτρα = βράχος.
πνεῦμα = ἄνεμος.
πόρος ὁ = πέρασμα στενόν, πορθμός.
ἀφείναι· ἀφῆκα, ἀφήμι διὰ τῶν πετρῶν = ἀφήνω νὰ περάσῃ διὰ μέσου τῶν βράχων.
πελειὰς -άδος ἡ = περιστερὰ.
διαπετομένης = ἐνῶ ἐπετοῦσε διὰ μέσου τῶν βράχων.
σύμπτωσις τῶν πετρῶν = σύγκρουσις τῶν βράχων.
ἐπιτηρήσαντες· ἐπιτηρῶ (-έω) = παρακολουθῶ, προσέχω.
ἀναχωρῶ (-έω) = γυρίζω πίσω· ἀναχωρούσας τὰς πέτρας = ὅταν οἱ βράχοι ἀπεσύροντο, ὅταν ἤνοιγον τὸν πόρον.
εἶρεσία = κωπηλασία.
εὐτονος = δυνατός.
ἄφλαστα τὰ = μέρος τῆς πρύμνης, τὸ ὁποῖον ἐξέχει πρὸς τὰ ἄνω.
ἔστησαν = ἐστάθησαν ἀκίνητοι.

7. Ὁ Ἰάσων βοηθούμενος ὑπὸ τῆς Μηδείας λαμβάνει τὸ δέρας.

μεγέθει διαφέροντες = ἐξαιρετικοὶ κατὰ τὸ μέγεθος.
πῶς ἂν δύναίτο = πῶς θὰ ἤμπορέσῃ.
συνεργήσειν· συνεργῶ (-έω) τινι = βοηθῶ τινά.
ἐπηγγείλατο· ἐπαγγέλλομαι = ὑπόσχομαι.
ἐγχειριεῖν· ἐγχειρίζω = δίδω εἰς τὰς χεῖρας.
ἔξειν· ἔξω μέλλ. τοῦ ἔχω.

ἀπάξειν· ἀπαξῶ, ἀπάγω = ὀδηγῶ.

Ὁμόσαντος· ὁμοσά, ἄορ. τοῦ ὄμνυμι = ὀρκίζομαι.

φαρμακεύτρια = μάγισσα.

χρισθέντα· ἐχρίσθην, χρίομαι = ἀλείφομαι.

πρὸς μίαν ἡμέραν = ἐπὶ μίαν ἡμέραν.

ἀδικήσεσθαι = ὅτι θὰ πάθῃ κακόν.

μέλλουσιν ἀναδύεσθαι = θὰ ἐξέλθουν.

ἐπ' αὐτόν = ἐναντίον του.

ἄπωθεν = ἀπὸ μακρὰν.

ἐκ τούτου = ἔνεκα τούτου, δηλ. ἐξ αἰτίας τῶν λίθων, οἱ ὅποιοι θὰ ἐπιπτον μεταξὺ των.

νεῶς ὁ = νέος.

ἄλλος τὸ = δάσος.

ἐμάστευσε· μαστεύω = ζητῶ.

σὺν πολλῷ πυρί· τὸ ὅποῖον δηλαδή ἐφύσων ἐκ τοῦ στόματος.

ἀνήρει· ἀναιρῶ = φονεύω.

καταφλέγω = καίω, πυρπολῶ.

Φθάσασα... ἤγαγε = ἐπρόφθασε καὶ ὠδήγησεν.

III. ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

1. Ἀρταξέρξης καὶ Ὁμίσης.

Ῥοιά = ῥόδι.

ἐπὶ λίκνου = ἐντὸς κανίστρου· διότι τόσον μεγάλο ἦτο τὸ ῥόδι.

οἴκοθεν = ἀπὸ τοῦ σπίτι του.

ὑπερήσθη· ὑπερήδομαι = χαίρω ὑπερβολικά.

Μίθρας· θεὸς τῶν Περσῶν, ὁ ἥλιος ὡς θεός.

2. Θράσυλλος ὁ Αἰξωνεύς.

καινή... μανία = πρωτοφανῆς τρέλα.

καταίρω (ἐπὶ πλοίου) = εἰσέρχομαι εἰς τὸν λιμένα, εἰσπλέω.

ἀπαίρω (ἐπὶ πλοίου) = ἐξέρχομαι ἀπὸ τὸν λιμένα, ἐκπλέω.

ἀπογράφομαι τὰ πλοῖα = καταγράφω, κρατῶ κατάλογον τῶν πλοίων.

εἰσιοῦσιν· εἰσιών, -οῦσα, -ὸν μετχ. τοῦ εἰσέρχομαι.

ιάσασθαι· *ιασάμην, ἰῶμαι (-όμαι)* = θεραπεύω.
 ἡσθῆναι· *ἡσθην, ἡδομαι* = εὐχαριστοῦμαι.

3. Φερενίκη Ὀλύμπια θεᾶται.

ἀγωνιούμενον· *ἀγωνιοῦμαι*· μέλλ. τοῦ *ἀγωνίζομαι*
 κωλύω = ἐμποδίζω.

Ἑλλανοδίκαι οἱ· οἱ ἐποπτεύοντες τοὺς ἀγῶνας καὶ παρέχοντες τὰ
 βραβεῖα εἰς τοὺς νικητάς.

ἐξενίκησε τὸν νόμον = ἔκαμεν, ὥστε νὰ παραβῆθῃ ὁ νόμος.

εἶργω τῆς θεάς τὰς γυναῖκας = δὲν ἐπιτρέπω τὴν θεάν εἰς τὰς γυ-
 ναῖκας.

4. Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι.

ἐν πενία διαζῶ = ζῶ φτωχικά.

καὶ τοὺς φόρους τοῖς Ἑλλήσι τάξας· ὁ Ἄριστείδης ὤρισε τοὺς
 φόρους τῶν συμμάχων κατὰ τὴν πρώτην Ἀθηναϊκὴν συμμαχίαν.

ἐντάφια = τὰ ἀναγκαῖα χρήματα διὰ τὴν ταφήν.

καλὸς κάγαθός = τίμιος καὶ εὐγενής.

ἐασάτω· *εἶασα, εἶω* = ἐπιτρέπω, ἀφήνω.

ἐφόδιον = τὰ ἀναγκαῖα χρήματα πρὸς διατροφήν κατὰ τὴν ἐκστρα-
 τείαν.

5. Λακεδαιμονίων μητέρες.

πυνθάνομαι = μανθάνω.

κεῖσθαι = ὅτι εἶχον φονευθῆ.

ἐπισκοπῶ = παρατηρῶ, ἐξετάζω.

γαυροῦμαι (-όμαι) = ὑπερηφανεύομαι.

σεμνὸν ὀρῶ = βλέπω, κοιτάζω μὲ σοβαρότητα.

Εἰ δὲ ἄλλως = ἂν δὲ ἀντιθέτως.

αἰδοῦμαι (-έομαι) = αἰσχύνομαι = ντροπιάζομαι.

πολυάνδριον· νεκροταφεῖον, ὅπου ἐθάπτοντο ὅποιοιδήποτε, καὶ οἱ τυ-
 χαῖοι νεκροί.

6. Κρητών νόμος.

ψυχαγωγούμαι (-έομαι) = τέρπομαι, εὐχαριστοῦμαι.
 τῇ μνήμῃ διαλαμβάνω = συγκρατῶ εἰς τὴν μνήμην.

7. Λακωνικοὶ νόμοι.

ἀτέλεια στρατείας = ἀπαλλαγὴ ἀπὸ στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν.
 ἀφείσθαι· ἀφεῖμαι· παρακ. τοῦ ἀφίεμαι = ἀπαλλάσσομαι.
 λειτουργία = χρηματικὴ εἰσφορὰ εἰς τὸ κράτος.
 οὐκ ἐξῆν = δὲν ἦτο ἐπιτετραμμένον.
 σκυλεύω = ἀφαιρῶ τὰ ὄπλα ἢ ἄλλα πράγματα τοῦ φονευθέντος ἐχθροῦ.
 θαλλός = κλάδος δένδρου, κυρίως τῆς ἐλαίας.
 φοινικίς -ίδος = ἐρυθρὸν ἱμάτιον.

8. Νόμος Ἀττικός.

περιτύχη· περιέτυχον, περιτυγχάνω τινί = συναντῶ τινα.
 ἐπιβάλλω αὐτῷ γῆν = ρίπτω ἐπάνω εἰς αὐτὸ χῶμα.
 ἦν φυλαττόμενον παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις = τὸ ἐκρατοῦσαν οἱ Ἀθη-
 ναῖοι ὡς ἔθιμον.
 Βοῦς ἀρότης = βόδι καματερό.
 πονήσαντα· πονῶ (-έω) = κοπιᾶζω.
 εἶη ἂν γεωργός = εἶναι, θεωρεῖται σὰν γεωργός.
 κάματος = κόπος.
 κοινωνός = αὐτὸς ποῦ λαμβάνει μέρος, μέτοχος.

9. Αἰνείου εὐσέβεια.

ἐάλω· ἐάλων ἄρ. τοῦ ἀλίσκομαι = κυριεύομαι.
 οἰκτίραντες· ὄκτιρα, οἰκτίρω = λυποῦμαι, εὐσπλαγχνίζομαι.
 ἀλίσκομένων· ἀλίσκομαι = συλλαμβάνομαι, αἰχμαλωτίζομαι.
 τύχη = συμφορὰ.
 ἀπιέναι· ἀπαρ. τοῦ ἀπέρχομαι.
 ἀμελῶ τινος = ἀδιαφορῶ διὰ κάποιον.
 πατρῶοι θεοὶ = οἱ θεοὶ τῶν πατέρων, τῶν προγόνων.
 συνεχώρησαν· συγχωρῶ λαβεῖν = ἐπιτρέπω νὰ λάβῃ.

γεγηρακότα = γέροντα· γεγήρακα = εἶμαι γέρων.
 ἀναθέμενος· ἀνεθέμην ἄβρ· ἀνατίθεμαι τοῖς ὤμοις = φορτώνομαι εἰς
 τοὺς ὤμους.
 τὰ οἰκεῖα κτήματα = τὰ πράγματά του.

10. Τίτορμος καὶ Μίλων.

περιέτυχεν· περιτυγχάνω = συναντῶ.
 μέγα φρονῶ = ὑπερηφανεύομαι.
 λαβεῖν πείραν τῆς ἰσχύος αὐτοῦ = νὰ δοκιμάσῃ τὴν δυνάμειν του.
 οὐδὲν μέγα ἰσχύειν = ὅτι δὲν ἔχει μεγάλην δυνάμειν.
 ἦρε· ἦρα· ἄβρ. τοῦ αἴρω = σηκώνω.
 μόλις = μὲ δυσκολίαν.
 στάς ὁ· μετχ. τοῦ ἔστην τοῦ ρ. ἴσταμαι = στέκομαι.
 λαμβάνω τοῦ ποδός = πιάνω ἀπὸ τὸ πόδι.
 ἀποδρᾶναι = νὰ φύγῃ, ἄβρ. τοῦ ἀποδιδράσκω.
 ὁμοίως κατεῖχε = ὁμοίως ἐκρατοῦσε.

IV. ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ

1. Ἐρμοῦ καὶ Χάρωνος.

λογισώμεθα· ἐλογισάμην, λογίζομαι = λογαριάζω.
 πορθμεὺς -έως ὁ· ὁ λεμβοῦχος ποὺ περνᾷ τοὺς ἄλλους, ἀπὸ τὴν μίαν
 ὄχθην εἰς τὴν ἄλλην. Ἐδῶ πορθμεὺς εἶναι ὁ Χάρων.
 αὖθις = πάλιν.
 ἐρίζω = φιλονικῶ.
 ἄγκυραν ἐντειλαμένῳ ἐκόμισα = σοῦ ἔφερα μίαν ἄγκυραν, ποὺ μοῦ
 παρήγγειλες.
 πέντε δραχμῶν = ἀντὶ πέντε δραχμῶν.
 πολλοῦ λέγεις = πολλὰ λὲς (δηλ. ἀκριβὰ τὴν ἀγόρασες).
 Ἄιδωνεὺς = Ἄδης.
 τῶν πέντε ἐπριάμην = πέντε δραχμάς τὴν ἀγόρασα.
 τίθει = βάλε.
 ἀκέστρα ὑπὲρ τοῦ ἰστίου = σακκορράφα γιὰ τὸ πανί.
 ἐπιπλάσαι· ἐπέπλασα, ἐπιπλάττω = πλάθω, βουλλώνω.

τοῦ σκαφιδίου τὰ ἀνεωγότα = τὶς χαραμάδες τῆς βάρκας· ἀνεω-
γότα· ἀνέωγα· παρακ. τοῦ ἀνοίγω.

ἦλος ὁ = καρφί.

καλῶδιον = παλαμάρι.

ἄξια ταῦτα ἐπρίω = φθηνὰ τὰ ἀγόρασες.

εἰ μή τι ἄλλο ἡμᾶς διέλαθε = ἂν δὲν ἐλησμονήσαμεν τίποτε ἄλλο.

ἐν τῷ λογισμῷ = εἰς τὸν λογαριασμόν.

φῆς = λέγεις, τοῦ ρ. φημί.

λοιμὸς ὁ = ἐπιδημικὴ νόσος.

ἐνέσται = θὰ εἶναι δυνατόν.

ἀποκερᾶναι = νὰ κερδίσω περισσότερα.

παραλογιζόμενος τὰ πορθμεῖα = λογαριάζων περισσότερα πορθμεῖα,

δηλ. ἐξαπατῶν τοὺς νεκροὺς.

καθεδοῦμαι· μέλλ. τοῦ καθέζομαι = κάθημαι.

τὰ κάκιστα... γενέσθαι = νὰ γίνουν τὰ μεγαλύτερα κακὰ.

ὡς ἂν... ἀπολάβοιμι = ὥστε νὰ λάβω τὰ ὀφειλόμενα.

οὐκ ἔστιν ἄλλως = δὲν ἔμπορεῖ νὰ γίνῃ διαφορετικὰ.

παρατείνοιτο... τὸ ὄφλημα = ἀναβάλλεται ἢ ἐξὸφλησις τοῦ χρέους.

2. Διογένης καὶ Πολυδεύκους.

Διογένης· κυνικὸς φιλόσοφος. Οἱ κυνικοὶ φιλόσοφοι περιεφρόνουν τὸν πλοῦτον καὶ τὰ ἀξιώματα, ἔζων δὲ λιτότατα καὶ ἐνεδύοντο πενιχρό-
τατα.

Μένιππος· ἐπίσης κυνικὸς φιλόσοφος, μεταγενέστερος τοῦ Διογένης.

Πολυδεύκης· ἀδελφὸς τοῦ Κάστορος· οὗτοι ἀποθανόντες καὶ εἰς τὸν
"Ἄδην κατελθόντες ἐπανήρχοντο εἰς τὴν ζωὴν ἐναλλάξ ἀνά μίαν
ἡμέραν.

ἐντέλλομαι = παραγγέλλω.

ἐπειδὴν τάχιστα ἀνέλθῃς = εὐθὺς ὡς ἀναβῆς.

σὸν γὰρ ἔστιν = διότι σειρά σου εἶναι.

ἀναβιῶναι· ἀνεβίω, ἀόρ. τοῦ ἀναζῶ = ἐπανερχομαι εἰς τὴν ζωὴν.

Κράνειον = γυμναστήριον εἰς τὴν ἀρχαίαν Κόρινθον, ὅπου οἱ φιλόσο-
φοι ἔκαμνον τὰς διδασκαλίας των εἰς τοὺς νέους.

Λύκειον· γυμναστήριον εἰς τὰς ἀρχαίας Ἀθήνας, ὅπου καὶ ἄλλοι φι-
λόσοφοι καὶ μάλιστα ὁ Ἀριστοτέλης ἔκαμνε τὴν διδασκαλίαν του.

καταγελῶ (-άω) = περιπαίζω.

εἶ σοι... καταγεγέλασται = ἂν ἀρκετὰ ἔχῃς ἐμπαίξει τὰ ἐπὶ τῆς γῆς.

ἐνθάδε = ἐδῶ εἰς τὸν Ἄδην.

ἐπιγελασάμενον· ἐπιγελάσομαι μέλλ. τοῦ ἐπιγελῶ = ἐμπαίζω.

διαγιγνώσκομαι = γνωρίζομαι.

ἐμπλησάμενον· ἐνεπλησάμην, ἐμπίμπλαμαι = γεμίζω

θέρμοι οἱ = βρεχτοκούκκια.

τρίοδος ἡ = σταυροδρόμι.

Ἐκάτης δεῖπνον· εὐτελεῖ ἐδέσματα, τὰ ὅποια παρετίθεντο χάριν τῶν πτωχῶν εἰς τὰς τριόδους.

Ὅπως δὲ εἰδῶ.. τὴν ὄψιν; = Καὶ διὰ τὸν ἀναγνωρίσω καλά, (εἰπέ μου) ποῖον εἶναι τὸ ἐξωτερικόν του;

τριβώνιον... πολύθυρον = ἔνδυμα μὲ πολλὰς τρυπες.

ἅπαντι ἀνέμῳ ἀναπεπταμένον = ἀνοικτὸν εἰς κάθε ἄνεμον.

τὰ πολλὰ = ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, συνήθως.

ἐπισκώπτω· σκώπτω = ἐμπαίζω.

Βούλει = θέλεις, δέχεσαι.

ἐντείλωμαι· ἐνετείλάμην, ἐντέλλομαι.

παρεγγυῶ (-άω) = προτρέπω.

παύσασθαι αὐτοῖς... ληροῦσι καὶ παραπαίουσι = νὰ παύσουν ἀπὸ τοῦ νὰ ἀνοητσίβουν καὶ νὰ πλανῶνται.

φήσουσι· φήσω μέλλ. τοῦ φημί.

τάλαντα ἐπὶ ταλάντοις συντιθέντες = δημιουργοῦντες περιουσίαν ἐκ πολλῶν ταλάντων.

ἓνα ὀβολὸν ἔχοντας· ἐνοσεῖται ὁ ὀβολός, τὸν ὅποῖον οἱ ἀρχαῖοι ἔθετον εἰς τὴν χεῖρα τοῦ νεκροῦ, ἵνα δώσῃ αὐτὸν εἰς τὸν Χάρωνα ὡς πορθηεῖα.

εἰρήσεται· τετελ. μέλλ. τοῦ λέγω = ρηθήσονται.

τοῖς καλοῖς = εἰς τοὺς ὠραίους.

νεῦρα εὐτονα = νεῦρα δυνατά.

πάντα μία ἡμῖν κόνις = ὅλα αὐτὰ εἰς ἡμᾶς (εἰς τὸν Ἄδην) εἶναι ἀδιακρίτως γόνις (παρωφδία τῆς παροιμίας «πάντα μία Μύκονος»).

φασί = καθὼς λέγουν.

ἄχθόμενοι τῷ πράγματι = λυπούμενοι, διότι εἶναι πένητες.

ἰσοτιμία = ἰσότης.

ἁμείνους· ἁμείνων = ἀνώτερος, καλύτερος.

ἐπιτιμῶ τινι = ἐπιπλήττω τινός.

ἐκκλεύσθαι αὐτοῦς = ὅτι αὐτοὶ εἶναι ἐκκελυμένοι, παράλυτοι, ἔνεκα τοῦ πλούτου.

ἀπένεγκε· ἀπήνεγκον, ἀόρ. τοῦ ἀποφέρω = κομίζω, διαβιβάζω.

3. Χάρωνος καὶ Μενίππου.

ἀπόδος· προστακτ. τοῦ ἀπέδωκα, ἀποδίδωμι.

πορθμεῖα τὰ = ὁ μισθὸς διὰ τὸ πέρασμα ἀπὸ τὴν μίαν ὄχθην εἰς τὴν ἄλλην.

ἦδιον· συγκριτικὸν τοῦ ἠδέως = εὐχαρίστως.

διαπορθμεύω τινά = περνῶ κάποιον ἀπὸ τὴν μίαν ὄχθην εἰς τὴν ἄλλην.

ἄγξω· ἄγχω = πνίγω.

ἀποδῶς· ὑποτακτ. τοῦ ἀπέδωκα, ἀποδίδωμι.

πατάξας· ἐπάταξα, πατάσσω = κτυπῶ.

ἔση πεπλευκῶς· τετελ. μέλλον ἀντὶ παρακειμένου: πέπλευκας.

μάτην· ἀνωφελῶς, ἀμισθί.

ὑπὲρ ἐμοῦ σοι ἀποδότω = ἄς σὲ πληρώσῃ διὰ λογαριασμόν μου.

νὴ Δί' ὠνάμην γε κτλ. = μὰ τὴν ἀλήθειαν πολὺ θὰ ὠφελούμην, ἂν πρόκειται νὰ πληρώω διὰ λογαριασμόν τῶν νεκρῶν ὠνάμην ἀόρ. τοῦ δνίναμαι = ὠφελούμαι.

οὐκ ἀποστήσομαί σου = δὲν θὰ φύγω ἀπὸ κοντὰ σου.

νεωλκῶ (-έω) = τραβῶ τὸ πλοῖον εἰς τὴν ἀκτὴν.

πορθμεῖον = ἡ λέμβος τοῦ πορθμέως.

οὐκ ἦδεις ὡς κομίζεσθαι δέον = δὲν ἤξευρες, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἔχῃς (δηλ. ὀβολόν); κομίζομαι τι = ἔχω μαζί μου κάτι.

αὐχῆσεις· αὐχῶ (-άω) = καυχῶμαι.

προῖκα· ἐπίρρ. = ἀμισθί, δωρεάν.

ἦντλησα = ἐτράβηξα τὰ νερά, ποὺ ἔκαμνεν ἡ βάρκα.

κώπης συνεπελαβόμην = ἐβοήθησα εἰς τὴν κωπηλοσίαν.

οὐδὲν ταῦτα πρὸς πορθμέα = αὐτὰ δὲν ἔχουν καμμίαν σχέσιν μετὰ τὸν πορθμέα.

οὐ θέμις ἄλλως γενέσθαι = δὲν ἤμπορεῖ νὰ γίνῃ διαφορετικὰ θέμις, γεν. -ιδος = δίκαιον, σωστό.

ἀπάγω = ὀδηγῶ.

πληγῆ = κτύπημα.

Αιακός· δικαστής εἰς τὸν Ἄδην.

πήρα = σάκκος, ταγάρι.

τῆς Ἑκάτης τὸ δεῖπνον· βλ. ἀνωτέρω, σελ. 87.

κύνα· ὁ Μένιππος ὠνομάζετο κύων, ὅπως ὅλοι οἱ κυνικοὶ φιλόσοφοι.

οἷα καὶ ἐλάλει παρὰ τὸν πλοῦν = (νὰ ἤξευρες) τί ἔλεγεν, ὅταν ἐτα-
ξιδεύαμεν (λέγονται ταῦτα θαυμαστικῶς).

οἰμῶζω = φωνάζω οἶμοι, ἀλίμονον, θρηνώ.

4. Μενίππου καὶ Ἐρμοῦ.

οἱ καλοί... αἱ καλά· καλός = ὠραῖος.

ξενάγησον· ξεναγῶ (-έω) = ὀδηγῶ τινα (ὡς ξένον).

νέηλυν· νέηλυς γεν. -υδος = νεοφερμένος.

οὐ σχολή μοι = δὲν ἔχω καιρόν· σχολή = ἄδεια.

*Υάκινθος, Νάρκισσος, Νιρεύς, Ἀχιλλεύς, Τυρῶ, Ἑλένη,

Λήδα· μυθολογικὰ πρόσωπα, περίφημα διὰ τὴν ὀρκειότητά των.

σαρκῶν γυμνά = χωρὶς σάρκας.

ῶν σὺ ἔοικας καταφρονεῖν = τὰ ὅποια σὺ φαίνεται, ὅτι περιφρονεῖς,

οὐ γὰρ ἂν διαγνοίην = διότι δὲν ἤμπορῶ νὰ τὴν διακρίνω· διαγνοίην.

διέγνω, ἄορ. τοῦ διαγιγνώσκω.

τουτί = τοῦτο ἐδῶ, αὐτοδᾶ.

χίλια νῆες ἐπληρώθησαν = χίλια πλοῖα παρεσκευάσθησαν (δηλ.

κατὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον).

γεγόνασιν· τοῦ γίγνομαι· ἀνάστατος γίγνομαι = καταστρέφομαι

ἐπιλεξάμενος· ἐπελεξάμην, τοῦ ρ. ἐπιλέγομαι = ἐκλέγω.

κεῖσο = ξαπλώσου· τοῦ ρ. κείμαι.

τοὺς ἄλλους νεκροὺς μέτειμι = θὰ ὑπάγω νὰ ἰδῶ τοὺς ἄλλους νε-
κρούς.

5. Νιρέως καὶ Θεοσίτου καὶ Μενίππου.

καλλίων = ὠρκειότερος· θετικὸν καλός.

σοὶ δοκῶ = σοῦ φαίνομαι.

εἰδέναι· ἀπαρεμφ. τοῦ οἶδα = γνωρίζω.

πότερος = ποῖος ἀπὸ τοὺς δύο, ποῖος.

*Ἐν... τοῦτο ἔχω = ἔνα τοῦτο ἔχω ἰδικόν μου, μὲ τὸ μέρος μου.

- προσειπών· προσείπον τοῦ ρ. προσαγορεύω = ὀνομάζω.
 φοξός = μὲ μυτερὸ κεφάλι, κρομμυδοκέφαλος.
 ψεδνός = φαλακρός.
 χείρων = χειρότερος, ἀσχημότερος, θετ. κακός.
 ἡγή· ἡγοῦμαι = νομίζω.
 κάλλιστος = ὀραιότατος, θετ. καλός.
 ὑπὸ Ἴλιον = εἰς τὴν Τροίαν.
 ὑπὸ γῆν· ὑποκάτω τῆς γῆς, εἰς τὸν Ἄδην.
 ταύτη μόνον = κατὰ τοῦτο μόνον.
 εὐθρυπτος = εὐκολόθρυπτος.
 ἀλαπαδνός = ἀδύνατος, ἀσθενής.
 ἐροῦ· προστακτ. τοῦ ἀορ. ἡρόμην τοῦ ρ. ἐρωτῶ.
 ὄνειρατα = μάταια πράγματα.
 ἴσασιν = γνωρίζουν, τοῦ οἶδα.

6. Κατὰ Μενίππου.

- ἄλλοσέ ποι = κάπου ἄλλοῦ.
 ακτάστησον· κατέστησα, καθίστημι = τοποθετῶ.
 Τί ὑμᾶς δεινὸν ἐργάζεται = τί κακὸν σᾶς κάμνει.
 ὀμόνεκρος ὦν = ἀφοῦ εἶναι νεκρὸς ὅπως καὶ σεῖς.
 μεμνημένοι τῶν ἄνω = ἐνθυμούμενοι τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὅποια εἶχομεν
 εἰς τὸν ἄνω κόσμον.
 Μίδας· βασιλεὺς τῶν Φρυγῶν, οὐδὲν ἄλλο ἐπιθυμήσας ἐν τῷ κόσμῳ
 εἰμὴ μόνον χρυσόν.
 Σαρδανάπαλλος· βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων, διαβόητος διὰ τὴν πολυδάπανον δαίταν.
 Κροῖσος· βασιλεὺς τῶν Λυδῶν, περίφημος διὰ τοὺς ἀπείρους θησαυρούς του.
 οὐ φέρομεν... παροικοῦντα = δὲν τὸν ὑποφέρομεν νὰ κατοικῇ πλησίον μας.
 χρυσίον = τὰ ἐκ χρυσοῦ σκεύη, τὸ χρυσάφι.
 τρυφή = καλοπέρασι.
 ἐπιγελῶ = ἐμπαίζω.
 ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγὰς = μᾶς ἐνοχλεῖ, ὅταν οἰμώζωμεν,
 ὅταν θρηνοῦμεν.

τηλικοῦτον = τόσον πολύ.

διαφέρω = ὑπερέχω.

ἡλίκον = ὅσον.

καὶ ὄλως λυπηρὸς ἐστίν = καὶ ἐν γένει εἶναι ἐνοχλητικός.

Τί ταῦτά φασιν; = τί εἶναι αὐτὰ ποὺ λέγουν;

ὀλέθριος· ποὺ προκαλεῖ ὄλεθρον, κακός.

ἀπέχρησε· ἀποχρῶ (-ήω) = εἶμαι ἀρκετός, φθάνω.

βιώναι· ἐβίων ἄβρ. τοῦ ζῶ.

τοιγαροῦν = λοιπόν.

ἀνιῶ (-άω) τινα = κάμνω τινὰ νὰ λυπηθῆ, στενοχωρῶ.

ὔβρις = περιφρόνησις, ὀνειδισμός.

μωραίνω = εἶμαι ἀνόητος.

ὁμόψηφος = σύμφωνος.

στασιάζω = μαλώνω.

οὕτω γινώσκετε = αὐτὴν τὴν γνώμην νὰ ἔχετε.

ἐνθα ἂν ἴητε = ὅπουδήποτε μεταβῆτε.

ἐλευθέρους ἀνδράσιν ἐντρυφῶντες = κολακεύοντες τὸν ἑαυτὸν σας εἰς βάρος ἐλευθέρων ἀνθρώπων.

μνημονεύω = λαμβάνω ὑπ' ὄψιν μου.

πάντων ἐκείνων ἀφηρημένοι = χωρὶς νὰ ἔχετε τίποτε ἀπὸ ἐκεῖνα.

πολλάκις συνείρων = πολλάκις ἐπαναλαμβάνων.

ἐπάσομαι ὑμῖν = θὰ συμπληρώνω τὰς οἰμωγὰς σας· τοῦ ρ. ἐπάδω.

πρέποι γὰρ ἂν = διότι ἀρμόζει, ταιριάζει.

ἐπαδόμενον = προστιθέμενον (ὡς συμπλήρωμα, ὡς ἐπφός).

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

I. ΑΙΣΩΠΕΙΟΙ ΜΥΘΟΙ

Σελ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΙΣΩΠΟΥ

7

Σελ.

1. Ἀλώπηξ καὶ βότρυες	9	11. Κόραξ καὶ ἀλώπηξ	11
2. Ὄνος καὶ λεοντῆ	9	12. Λέων καὶ ἄρκτος	12
3. Λύκος καὶ λέων	9	13. Λέων καὶ μῦς	12
4. Λαγωσὶ καὶ ἀλώπεκες	10	14. Λέων καὶ ἀλώπηξ	12
5. Ζεὺς καὶ ὄφις	10	15. Λέων, λύκος καὶ ἀλώπηξ	13
6. Χελώνη καὶ λαγωὸς	10	16. Γεωργοῦ παῖδες	13
7. Ναυαγὸς	10	17. Ὀδοιπόροι καὶ πλάτανος	14
8. Πῆραι δύο	10	18. Παῖς ψεύστης	14
9. Κολοῖος καὶ γλαῦξ	11	19. Ὀδοιπὸρος καὶ ἄρκτος	14
10. Κομπαστῆς	11		

II. ΕΚ ΤΗΣ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ

19

Α'. Ἐκ τῆς Θεογονίας καὶ Κοσμογονίας.

1. Οὐρανὸς καὶ Γῆ	21	6. Προμηθεὺς	23
2. Κρόνος καὶ Ῥέα	22	7. Δευκαλίων καὶ κατακλυσμὸς ..	24
3. Γέννησις τοῦ Διὸς	22	8. Ἕλληνες	25
4. Ζεὺς καὶ Τιτανομαχία	22	9. Ἡ Δημήτηρ ἐν Ἐλευσίνι	25
5. Γιγαντομαχία	23		

Β'. Ἡρακλῆς.

1. Γέννησις Ἡρακλέους	27	9. Ὁ Κρῆς ταῦρος	31
2. Μανία Ἡρακλέους	28	10. Αἱ Διομήδους ἵπποι	31
3. Ὁ Νεμεαῖος λέων	28	11. Ὁ ζωστήρ τῆς Ἴππολύτης	32
4. Ἡ Λερναία ὕδρα	28	12. Αἱ βόες τοῦ Γηρῶνου	32
5. Ἡ χρυσόκερως ἔλαφος	29	13. Τὰ χρυσᾶ μήλα τῶν Ἑσπερίδων	33
6. Ὁ Ἐρμάνθιος κάπρος	29	14. Ὁ Κέρβερος	34
7. Ἡ κόπρος τῶν βοσκημάτων τοῦ Αὐγείου	30	15. Ἡρακλῆς καὶ Δηϊάνειρα	34
8. Αἱ Στυμφαλίδες ὄρνιθες	30	16. Θάνατος Ἡρακλέους	35

Γ'. Ἀργοναυτικὴ Ἐκστρατεία.

	Σελ.		Σελ.
1. Ἴνώ ἐπιβουλεύει τῷ Φρίξῳ καὶ τῇ Ἑλλῆ 36	36	5. Ὁ μάντις Φινεύς ἀπαλλάσσεται τῶν Ἀρπυιῶν 38	38
2. Φρίξος ἀφικνεῖται εἰς Κόλχους 37	37	6. Ἡ Ἀργὼ διαπλέει τὸν πόρον τῶν συμπληγάδων πετρῶν 39	39
3. Πελίας πέμπει Ἰάσονα ἐπὶ τὸ χρυσοῦν δέρας 37	37	7. Ἰάσων λαμβάνει τὸ δέρας 39	39
4. Ἰάσων παρασκευάζεται πρὸς ἀπόπλουν 38	38		

III. ΕΚ ΤΗΣ ΑΙΛΙΑΝΟΥ ΠΟΙΚΙΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΑΙΛΙΑΝΟΥ

43

1. Ἀρταξέρξης καὶ ὤμιση 45	45	6. Κρητῶν νόμος 47	47
2. Θράσυλλος ὁ Αἰξωνεύς 45	45	7. Λακωνικοὶ νόμοι 47	47
3. Φερηνικὴ Ὀλύμπια θεᾶται 46	46	8. Νόμος Ἀττικὸς 47	47
4. Οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄριστοι 46	46	9. Αἰνεῖου εὐσέβεια 48	48
5. Αἱ Λακεδαιμονίων μητέρες 46	46	10. Τίτορμος καὶ Μίλων 48	48

IV. ΕΚ ΤΩΝ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΝΕΚΡΙΚΩΝ ΔΙΑΛΟΓΩΝ

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ

53

1. Ἑρμοῦ καὶ Χάρωνος 55	55	5. Νιρέως καὶ Θερσίτου καὶ Με- νίππου 60	60
2. Διογένους καὶ Πολυδεύκουσ .. 56	56	6. Κατὰ Μενίππου 61	61
3. Χάρωνος καὶ Μενίππου 58	58		
4. Μενίππου καὶ Ἑρμοῦ 59	59		

ΣΗΜ. Ἐκ τῶν Αἰσωπείων μύθων οἱ ὑπ' ἀριθ. 17, 18 καὶ 19 ἐλήφθησαν ἐκ τῶν Ἐκλογῶν τοῦ Κ. Χαραλαμποπούλου, πᾶσα δὲ ἡ λοιπὴ ὕλη τοῦ παρόντος βιβλίου ἐλήφθη ἐκ τῶν Ἐκλογῶν τοῦ Βασ. Φάβη.

Ἡ καλλιτεχνικὴ διακόσμησις τοῦ βιβλίου ἐσχεδιάσθη ἀπὸ τὸν ζωγράφον κ. Βάσον Γερμενήν.

Ἐτυπώθη εἰς τὸ Ἑργαστάσιον Γραφικῶν Τεχνῶν
τοῦ ΑΡΧΑΙΟΥ ΕΚΔΟΤΙΚΟΥ ΟΙΚΟΥ ΔΗΜΗ-
ΤΡΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ Α.Ε. τὸν Ἰούλιον 1939

024000028248

